

కీర్తనలు

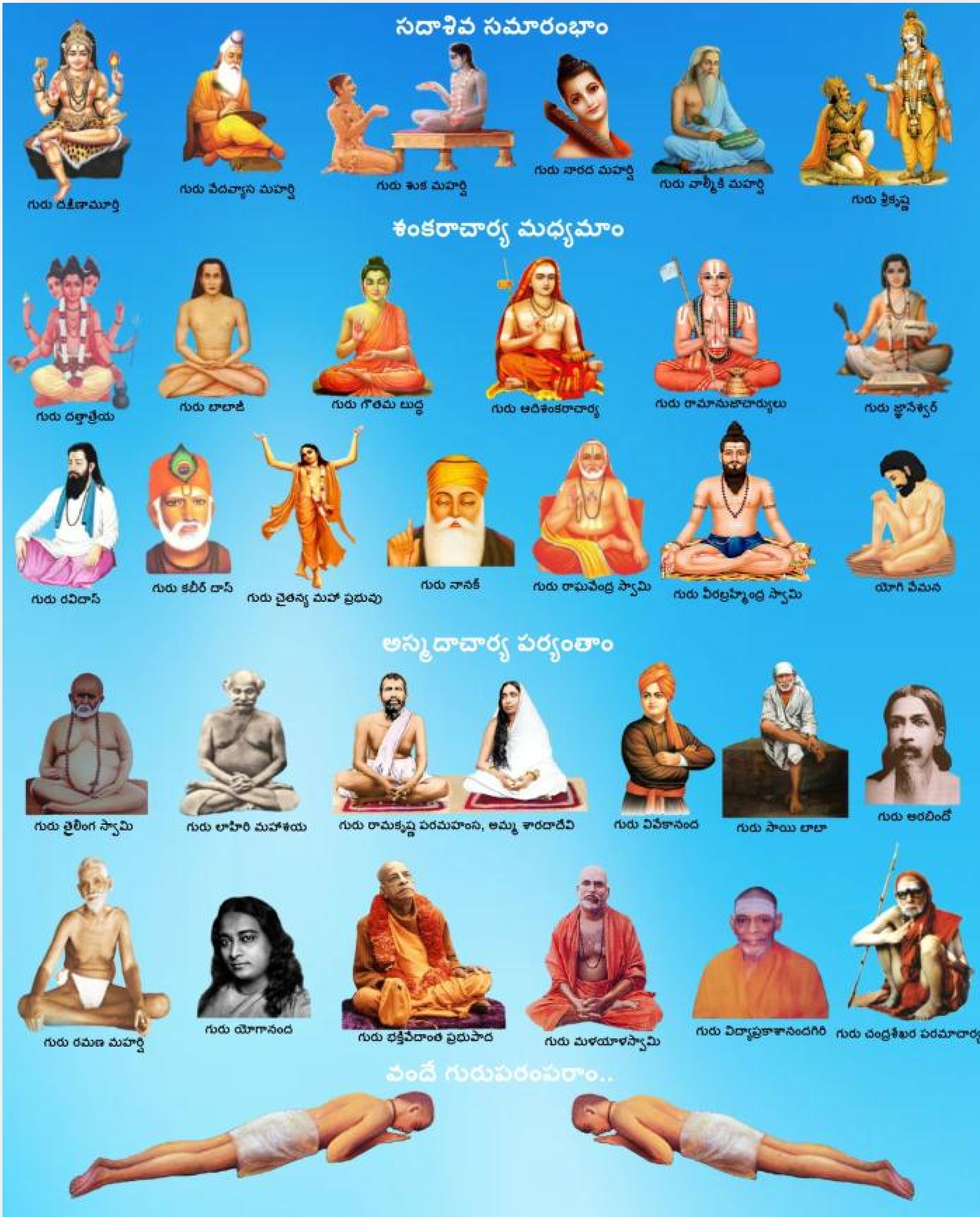
భక్తి,జ్ఞాన భజనలు,పాటలు

త్రివేణి సంగమ మంగళ తరంగిణి యను అజీం భజన మాల

సదాశివ సమారంభాం
గురు దక్షిణామూర్తి
గురు వేదవ్యాస మహర్షి
గురు శుక మహర్షి
గురు నారద మహర్షి
గురు వాల్మీకి మహర్షి
గురు శ్రీకృష్ణ
శంకరాచార్య మధ్యమాం
గురు దత్తాత్రేయ
గురు బాబాజీ
గురు గౌతమ బుద్ధ
గురు ఆదిశంకరాచార్య
గురు రామానుజాచార్యులు
గురు జ్ఞానేశ్వర్
గురు రవిదాస్
గురు కబీర్ దాస్
గురు చైతన్య మహా ప్రభువు
గురు నానక్
గురు రాఘవేంద్ర స్వామి
గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి
యోగి వేమన
అస్మదాచార్య పర్యంతాం
గురు త్రైలింగ స్వామి
గురు లాహిరి మహాశయ
గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి
గురు వివేకానంద
గురు సాయి బాబా
గురు అరబిందో
గురు రమణ మహర్షి
గురు యోగానంద
గురు భక్తివేదాంత ప్రభుపాద
గురు మళయాళస్వామి
గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి
గురు చంద్రశేఖర పరమాచార్య
వందే గురుపరంపరాం..

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

http://www.new.dli.ernet.in

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

"దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్ఠమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం" అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని ఝళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ, సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజా పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్ఛాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నిటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన 'ఇచ్ఛ' (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. "నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది" అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

శ్రీ గురవేనమః

త్రివేణి సంగమ మంగళ తరంగిణి

యను

అజీం భజనమాల

ఇయ్యది

అజీం ధడాఖ గారిచే

రచియింపబడి

శ్రీ॥ తాటి మెల్లయ్య గుప్త

బట్టలవర్తకులు షాద్‌నగర్ &

సర్దార్‌నగర్ గారి ద్రవ్యసహాయమున

ముద్రింపించబడినది

1957

 వెల 1—0—0

ఓం

త్రివేణీ సంగమ మంగళ తరంగిణి

యను

క్షేత్ర ప్రజనమాల

(ర చ యి త లు)

కర్నూల్ జిల్లా (ఆంధ్ర) వాస్తవ్యులును ప్రస్తుత నివాసము హైద్రాబాద్ జిల్లా షాబాద్ తాలూకా సర్దార్ నగర గ్రామ నిలయులగు శ్రీ మహమ్మద్ అబ్దుల్ రహమాన్ ధడాఖ జ్యేష్ఠపుత్రుండును శ్రీ కుమారస్వామి యతివరుల ప్రియశిష్యుండునగు మహమ్మద్ అబ్దుల్ అజీంధడాఖ గారి కవిప్రణీతంబయ్యె,

ప రి శో ధ కు లు

గుంటూరు జిల్లా పల్నాడు తాలూకా వైదపుర నివాసులగు వే॥ బ్ర॥ శ్రీ ఘటము సత్యనారాయణ శర్మగారిచే పరిష్కరింపబడినది.

(ప్ర కా శ కు లు)

కీ॥ శే॥ తాటిపిరమల్లయ్యగారి కుమారులు శ్రీ తాటి యెల్లయ్యగుప్త బట్టలవర్తకులు తాలూకా షాద్ నగర్ మరియు సర్దార్ నగర్ గారి ధనసహాయ్యమున ప్రచురింపబడియె.

శ్రీ హేవళంబి సం॥ వైశాఖ శు॥ ౧ మీాలు } మొదటి కూర్పు (౧౦౦౦) ప్రతులు.

ది 1–5–1957

ఓం

శ్రీరామచంద్ర గురు పరబ్రహ్మణేనమః

ఉపోద్ఘాతము

ఉ॥ జ్ఞానము తెల్పుచే కవన పద్ధతియందు రసంబుసందుసన్
జీవనమున సమున్నము రుచిన్ కళలందు వసంతు జెందు మేల్
త్రివేణియు త్రివేణి తీర్థములతో లసత్పవిత్ర తావు తావులో
పావనమైన సత్కవన ధారనుదారము సేతురా బుధుల్॥

క॥ లింగశరీరములోని య । మాంగల్యము శుద్ధగానుట
మానుషధర్మం । బంగములోపలి యమునా
గంగాస్నానంబెదాని కర్తృత్వమిలన్॥

క॥ వాణియు యమునయు గంగయు
ప్రాణులలోనదులునోచు పాత్రిబలుకులతో
వీణానాదముసేయ పు । రాణీకులు
శృతులవినరు లక్షుమియుగమిన్॥

వ॥ నిర్వికార నిరంజన మనోరంజితులగు మహాశయులారా జీవులకు జీవనము పావనమైన జీవనమే. జీవనమనగా నీరు ప్రతిమాలిన్యమును పరిశుద్ధి జేయుటయేగాక బలము తేజము ఆయువు ఆరోగ్యము ధైర్యము కళ కాంతి బుద్ధి ఆలోచనా శక్తుల నిచ్చుటకు ప్రతిమానవునకు ప్రధానమైన వస్తువ. అట్టినీరు వట్టిపోవక కట్టుబడక బహుళమునై ప్రవహించునది నది. నదులసంఖ్యాకములు పుణ్యప్రదములు అట్టి నదుల మునింగిన మానవుల మేనుల పూసిన ధూళిధూసరితములను పోగొట్టుటయే గాక పుణ్యమును కూడనిచ్చును. అందు ముఖ్యము గంగా యమునా సరస్వతులు అవి పరోక్ష

ములు, అపరోక్షములని రెండు విధములు కన్పించుట కన్పించకపోవుట. కనుగొనునవి నేత్రములు అవి రెండు విధములు. చర్మచక్షు జ్ఞానచక్షు జ్ఞాననేత్రము కాయశోధనకు కంచుకాగడ. అది ఆధారచక్రము మొదలు సహస్రారమువరకు కలిగిన డెబ్బదిరెండు వేల నరముల ప్రాణత్రాణ స్థానములను గల కళల కనిపెట్టుచుండును. దేహము లోగల గంగాయమునా సరస్వతీనదుల నదీరసంబుల దేహికి అనుభవము చేయుచుండును. కాయములో మనోబుద్ధి చిత్త అహంకార సంధులన్గల అంశన మాయామాయామాయైక త్రిమలముల శుద్ధిచేయుచు తిరిగుణంబుల గుణకర్మలంటనీక దేహికి ఉదాహరణంబులు తనువులో కనుపింపజేయుచుండును. జ్ఞాననేత్రాబ్జమును గురుపద బాలభాస్కరోదయముచే కని గంగా యమునా సరస్వతీ నదుల ప్రతినిమేషము స్నానము చేయనెరిగి ఆబలమున త్రికూటస్థాన మెక్కగలిగి కోటి సూర్యప్రభా భాసమైన నొక్కకోటినిగాంచి ఆనెనోటిమాటలువిని అవి కొన్ని పాటలుగా నేనుచెప్పబూనినందులకు ప్రాజ్ఞులైనవారలు సంతసింతురేమో అజ్ఞులైనవారలు నిరసింతురేమో దూషణా భూషణా తిరస్కారంబులుశరీరంబునకుగాని ఆత్మకులేవు. వానితో నాకు పనిలేదు.

ఇట్లు విన్నవించు

విబుధపద విధేయుడు

మహమ్మద్ అబ్దుల్ అజీంధడాఖ

పరిశోధకాభిప్రాయము

క॥ పరిశోధననే జేయుట । పరిశోధించుటలుగాదే
ప్రాణవము అదినా । అరచేతనున్నదా హరిహర
సరసీజోదరులకు అందనిదిగదా॥

క॥ పరిశోధననే జేయగ । కరువలి స్తంభించి కంచు
కాగడగొనినమై । మరుగుల తిరిగెడి యాతల । వరినా
మెరుగులనుదిద్ద వరగణపతినా॥

క॥ పరిశోధననే జేసితి । పరిపూర్ణంబైన బ్రహ్మ
భవనముమందున్ । దిరిగెడిసదుల మునింగెడి ।
తరుణుల తనువులను తళ్కు । తళ్కులనెల్లన్॥

ఉ॥ భావకవిత్వమిద్ది పొరపాటులుకల్గిన కల్గవచ్చుమై
దేవళమందు దేవుని మదిన్గనిపింపగజేయు శబ్దముల్
తావులుతప్పవచ్చు కవితావనితామణి బ్రహ్మపూరి
సంభావితపుష్పలావికగ బల్కెగదా అదిచాలదా కళల్॥

ఉ॥ బల్లనికూరయుప్పనెడు యూహదలంపక తల్లిచంక
జాబిల్లినిచూచుబాలకుని ప్రేముడిగాంచితిదీని నేను
నేపొల్లులుకానరావు పరిపూర్ణ రసామృతమూచు సత్కళా
వల్లికలల్లియుండె కొదువల్ గిదువల్ మదిమెంచబోక నా
చల్లనికాంతిలోమరగి । సాగిలిమ్రొక్కితి సంతసించితిన్॥

క॥ తాళముల రాగములతో । మేళనమై భక్తిరక్తి ।
మించెడుదీనిన్ । తూలికగజూచునరుడే ।
కూళసుమీ పగటిగుడ్ల । గూబయెజుమ్మీ॥

ఇట్లు
సుజనవిధేయుడు.
ఘటము సత్యనారాయణశర్మ వైద.

త్రివేణీ సంగీత సుధా తరంగిణి

ప్రథమ భాగము

వినాయక స్తవము

1. కీర్తన-రా॥ మోహన॥ తా॥ ఝంప.

శ్రీ గిరిజావరకుమార శ్రితజనా మనోవిహార
నేర మెన్నబోకుర నెరనమ్మియున్నవాడరా
మొరవినర శిశులిడర పరమకృపాకరగణేశ ॥శ్రీ॥
ప్రాకటమునిజనమన విభ్రాజితమత్ప్రభువర
ఏకదంతరావెరా ముల్లోకనేత నీవెరా
సాకుమురా ప్రోవుమురా నీకివె ప్రణుతులు గణేశ ॥శ్రీ॥
కేలుమోడ్చి నీపదముల మ్రోలనిలచియుంటిరా
జాలమువలదంటిరా భవజాలము లెడబావరా
బాలుడరా ఏలగరా జాలవదేలర గణేశ ॥శ్రీ॥
ధారుణి సర్దారనగర దాసాళిం ప్రేమవిహార
కోరినిన్ను వేడెనురా కోరికలీడేర్చరా
బ్రోవుముర కావుముర భూరిదయామయ గణేశ ॥శ్రీ॥

సరస్వతీ స్తవము

2. కీర్తన-రా॥ కల్యాణి॥ తా॥ రూపకము॥

శ్రీకరవరనీలవేణి శ్రితజనావనీ శర్వాణి ॥శ్రీ॥
పరమేష్ఠిరాణి పరమపావనిజననీ
సరసిజలోచని పాపవిమోచని

సకలభక్త మోక్షప్రదాయని
సురుచిరవీణా నాదవినోదిని
సురనరాది సత్కవీంద్రపోషణి ॥శ్రీ॥
భారతిమాంపాలయామి భవ్యరూపిణి భవాని
ధారుణీసద్గారునగర పురవిహారిణి
సారసమణిమయ హారభూషణి
సరసనుగుణ సత్ప్రకాశిని
హరిహరవిరాడగజాసాజీం కవి
ఘోరకలుష సంతాపనివారణి ॥శ్రీ॥

ఈశ్వర స్తవము

3. కీర్తన—రా॥ కల్యాణి॥ తా॥ రూపకము

గౌరీనాథ ప్రణవాత్మక
త్రిపురాంతకమహాదేవ ॥గౌ॥
కారుణ్యాత్మక ప్రభువర
కామిత దాయక చిద్విలాస
పరమోద్ధర భవవిదూర
భాసుర రజితాద్రివాస
ఫాలనేత్రమాం పాలయ

రామచంద్రమూర్తి స్తవము

4. కీర్తన—రా॥ నాదనామక్రియ॥ తా॥ ఆది॥

శ్రీరామప్రభువరరావేరా । నామనమునని న్నెరనమ్మితిర ॥శ్రీ॥
నీమహిమలు తెలియగజాలనుర । నీవేగతియని మొరలిడితినిర
కామాదిషడ్గుణవిదూరసదా। కాపాడు చుండుము పరాత్పర॥శ్రీ॥

సాకేతనిలయరఘుకులవీర । సాయుజ్యపదవి చేకూర్చుమురర
శాకాసురమదహరరణధీర । కారుణ్యసాగర రమావర ॥శ్రీ॥
సీతాంగనహృదయకమలలోల।పరంజ్యోతిస్వరూపాగమమాల
వాతాత్మజపూజితపదయుగళ । వాణీశనుతాశ్రితజనపాల ॥శ్రీ॥
ధారుణిసిద్ధార్ నగరవర । ధామాజీం దాసభవభయహర
క్షీరాబ్ధిశయనజగదాధార । క్రూరాసుర రావణసంహార ॥శ్రీ॥

సద్గురుమూర్తి స్తవము

5. కీర్తన-రా॥ కేదార॥ తా॥ ఏక॥

గురుచరణములకువందనం।మద్గురు॥మరువకచేసెద ప్రతిదినం॥గు॥
గురుచరణములీహృదయమునందున
స్థిరముగనిల్పియు వదలియుఅహం ॥గు॥
దుర్గుణములుబహు వదలగజేసియు
సద్గుణములుమది నిలుపగజేసెను ।శుభం శుభం ॥గు॥
తారకమంత్రప్రభావము తెలిపెను
తరించెమార్గము గ్రక్కునచూపెను। నిజం నిజం ॥గు॥
తనకరమునునా శిరముననునిచియు
మనమలరగనొక మంత్రము నేర్పెను । జపం క్రమం ॥గు॥
జపమిదిఅజపము త్రికూటిఇదియని
వృపముమీారకనుగొనె । హంసాక్షరాక్షరం ॥గు॥
కోరికతీర్చెను గురువరుడు మదిక్
కోరిభజించుచునుండుమజీమిక । క్షణం క్షణం ॥గు॥

6. కీర్తన-రా॥ దేశమిశ్రమ॥ తా॥ ఆది॥

నడునడువే ఇకసుడిబడకే। అత్రివేణిసంగము దాటవే
మడికట్టియు మదికికఓమనసా ॥నడు॥

పద్మాసనమును వేసియు బాగుగ । ఇటుఅటుకదలకకూర్చో
ముద్రాశాంభవి పట్టియుగట్టిగ ।ఊర్ధ్వముచూచుట నేర్చుకో
నీవూర్ధ్వముచూచుట నేర్చుకో
మదిగదిలో పదిలముతో
అదివచ్చెటిధ్వని వినునీవిక। మడికట్టియుమదికిక ఓమనసా ॥నడు॥
రేచకపూరకసుషుమ్న దారి ।నడువడి నేర్చుకో వడిగా
నీచాఊచాపాదములేయుచు । పోవలెతో డిబిడిపడక
నీచంచలమొదలీఅచట
అచలమనే స్థళమునసే
నిశ్చలతత్వముచూడవే। మడికట్టియుమదికిక ఓమనసా ॥న॥
భూచరిఖేచరిలక్షుశణ్ముఖి । ముద్రలునాల్గివిచూడు
ఎంచియుపంచుకోఐదవముద్ర । శాంభవిఅనునదిచూడు
ఈ శాంభవిముద్రనుచూడు
తిర్జనపు వేళ్ళకును
వుంచవెముద్రలపై ఇక । మడికట్టియు మదికిక ఓమనసా ॥నడు॥
సద్గారునగరులోనిలచెలజీము ।నమశ్శివాయ ఓం యనుచు
ఊర్ధ్వమునడచేమార్గంబావలక । పంపిణిస్థళమునుకనుచు
ఆ పంపిణిస్థళమును కనుచు
హరహరఓం శివశివఓం
అనుసహాయమొసగునేఈశుడు।మడికట్టియుమదికిక ఓమనసా ॥న॥

7. కీర్తన–రా॥ శివరంజని॥ తా॥ ఆట॥

సత్ప్రవర్తనఇదేనడతా । సత్యమే మనకర్మరా ॥స॥
రాగులేవై రాగులేగానీ। యోగులేమరిభోగులేగానీ
కర్మమొపలుట ఎవరివశమో

సత్యమేదశరథునితనయుడు । సత్యమునకై పాటుపడుటలు
పితరయొసంగిన ఆజ్ఞదాటక । సతిసమేతముకానకేగెను ॥స॥
ద్రౌపతి సైరంధ్రియయ్యె । విరాటుకొలువులో నిలచియుండ
చూచుచుండియుపాండవులు । ఆధర్మకర్మనువీడినారా ॥స॥
అడవిలోనుడిబడుటయే । ఆనలుడుఖేదామొంది రూపము
మారుటే
దమయంతిభర్తనువీడినాడే । స్వయంవరముసకలియలేదే
తప్పెనాఆధర్మకర్మజగమునా ॥స॥
జ్ఞానిగానీజ్ఞానహీనుడు గానిజపతపబలుడుగాని
మానవుండైజన్మమెత్తియు । మానవలదు ఆజీనుసత్యము ॥స॥

8. కీర్తన – రా॥ కమాచి॥ తా॥ ఏక.

దాటనునాఓడ దాటించుకృష్ణా
దాటించునాఓడ నన్నాదరించు కృష్ణా ॥దా॥
కృష్ణకృష్ణయనినిన్ను పదెపదే వేడుచుంటి
విష్ణుగోవింద ఈ విశ్వమందుగలుగుమాయా
విపులాబ్ధిదాటించు కృపనాదుపైననించు ॥దా॥
తనుమనుధనమంత నిండీయున్నదిఓడ
దీనబంధుదయాసింధు దిక్కునీవేరకృష్ణ ॥దా॥
డెబ్బదిరెండేండ్లు ఆయువుతో నుడిబడి
దబ్బానదాటించు ఇంక మునుగుతుందికృష్ణ ॥దా॥
మూడునుడులమునుగబోవ మొగ్గియున్నాదినావ
తోడిచేసి భక్తులతో ఓడనులాగించుకృష్ణ ॥దా॥

నాయంతపాపినరుడు జగమందు లేడుకృష్ణ
నీచెంతజేర్చి అజీం దాసుని బ్రోవుకృష్ణా ॥దా॥

9. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణము తా॥ తిశ్రగతి.

సాధించు ఓమనసా। శోధించు తారకం ॥సా॥
సాధన మెమంచి। సారమున్నది దీనినెగ్రోలుము ॥సా॥
ఈడపింగళతిరుగనేర్చి। జోడుజ్యోతులచూడనేర్చి
మూడుకాల్వలు దాటనేర్చి। నడువడి నుడువడి విడువక ॥సా॥
మూడువేణులసంగమున్నది। చూడహంసెటులాడుచున్నది
ఏడుకొండలెక్కిచూడు। జోడుఎవ్వడో జాడతెలియును
మూఢత్వము విడుచుచు నీవు। గూడుచు ఆడుచు పాడుచు॥సా॥
ఆది అంత్యము తెలిసిచూడు। నీదినాదనిమాని యుండు
పాదు తెలసి గురువుగుట్టు।బయలులో హాయలుగా
రయమున మేయిలో ॥సా॥
ఏ యే చోటలింగముండు।మాయవదలిజ్యోతియుండు
కాయభంగము జేసితె అజీం। ఏమది ఈమది చూడది ॥సా॥

10. కీర్తన – రా॥ కన్నడ తా॥ ఆది.

తళాతళాతళుకుల తళుకులోనె మెరుపుల
ఫెళ్ళపెళ్ళయురుముల కానరేతనువుల ॥తళా॥
బంగారుతీగెవంటి మెరపు ఛాయకన్యా
శృంగారవతి అది వలపుఛాయకన్యా
గంగాయమునలో మనుసుదాటదామె
భృంగివలెతిరిగి అంగభంగమయ్యిపోమె ॥తళా॥

ఇడపింగళలో ఉయ్యాలలూగెనాతీ
మూడువేణులపై కులుకుచుండునాతి
రెండుజ్యోతులమిన్నా నాతిజ్యోతిఆమె
నడచి చూచుటకు దారిదొరుకదామె ॥తళా॥

ధనకనకావస్తువులను కోరదాకాంత
ధ్యానజ్ఞానజపతపసుల కోరుఆకాంత
తనలోనిలచియున్న కాంతతెలియదామె
కన్నవారు జూపుటకు కరుణకలుగదామె ॥తళా॥
ఇట్టికాంత చెలిమినీకు దొరుకబోదు ఓఅజీం
పట్టుగురువు పాదములను జూపగలడు ఓ అజీం
నష్టేటబుట్టనీదు మునిగిపోవనామె
పట్టీడ్చెనాథుడెవడో కానరాడామె ॥తళా॥

11. కీర్తన - రా॥ శివరంజని తా॥ ఆట.

మనుజులంత మనములో కానరాత్మనాత్మల
మానరే పరనిందలా కానరేశివభక్తుల ॥మను॥
కన్నతల్లి తండ్రిసేవ జేయమతి భ్రష్టామెనా
అన్నియాత్రలుతిరిగెఘనులు ఇలలోపెక్కుండ్రున్నరే ॥
గురువునకు తనుమనుధనంబు దారబోసినవారలే
ధరలోదిరుగబుచ్చుకున్న శిష్యులధికములున్నరే॥మను॥
నీచులనిబహుదిక్కరింతురు చూచికొందరు బీదలా
వూచులాడలరు కాంతకనకము ఆశలోబడియున్నరే॥
విన్నకన్నవన్నివ్రాసిన నీవెలన్నవు అందురు
ధ్యానజ్ఞానులు పాటవిని ఆనంధమొందుచుందురే ॥మ॥

ధరను సర్దార్ నగరమందున నిలచియున్న అజీముదాసు
గురుకుమారస్వామి శిష్యుడు వ్రాసె కీర్తన అందురే॥మ॥

12. కీర్తన – రా॥ దుర్గా॥ తా॥ ఏక.

రామధ్యానం బెకదా మనసజపం। ఓ నీదువ్రతం ॥రామ॥
కామక్రోధంబులను కాల్పునదే రామజపం
ఓ రామజపం ॥రామ॥
రాముని నామము స్మరియించి కదా
రుషిమునులైరి కదా నీదుజపము చేసి సదా
స్నానస్థానం బెకదా తెలసినిజం
ఓ చేసిజపం ॥రామ॥
గురువు బోధించెగదా తారకమంత్రమునాడు
పరిపరివిధములతో సాధనజేసి చూడు
గురువు బోధించినదే గుట్టు ఇక పట్టు అజీం
ఓ నీదుమతం ॥రామ॥

13. కీర్తన – రా॥ పుష్పతిలక॥ తా॥ రూపకము.

తెలియనైతినీ నీరూపురేఖ రామ ॥తెలి॥
రామ రామయనుటకిటుల । నామ మెవరు పెట్టినారో
ప్రేమతో నీతల్లితండ్రి లేక । నీదు మామగారో ॥తెలి॥
నిన్ను జూచినట్టి ఘనులు ।ఎవరున్ను తెలుపరైరి
విన్న శృతులు పలుకులన్ని। శూన్యరూపు రామయనుచు ॥తెలి॥
పటమునందు నీదురూపు ।దిట్టముగ ఎటు వ్రాసిరిలలో
పట్టి కాగితం బె కాదు తీర్చినారు ।శిలలు రాము ॥తెలి॥

రామరూపుడన్నతప్పె ।రామనిరూపుడన్నతప్పె
ఏమిలోచదామెమదికి । ఏమనందు తెలుపురామ ॥తెలి॥

ధ్యానజ్ఞానమొసగుమనుచు । దీనుడజీం ధడాఖయిటుల
నిన్నుమొరలిడుచు ధర । సర్దార్నగరమందు నిలచె ॥తెలి॥

14. కీర్తన - రా॥ తోడిమిశ్రిమ తా॥ ఆది.

వేగవేగమె ఇకా । త్యాగికావె ఓమనసా
మురళినాదమువినవె । నీవికా
అందు శబ్దము । వినికనుగొనవ
నీవినీ అననిదే । నేనెటులందును అందును
నీవును నేనును ఒక్కచోనున్నను । నున్నను
అన్నినున్ననెకదా । నరజన్మమెఇక
శబ్దమేమది ఇక తెల్పవ ॥వేగ॥
తొలుకులుకొట్టును । పలుకులు మునుగును।మునుగును
కులుకులు తొలుగును । ప్రేమలువదలును । వదలును
కిలకిలనవ్వులు । కల్లభ్రమలన్నియు
ఎల్లకాలమువుండు నావెన్నెల
అందుశబ్దమువిని కనుగొనవ ॥వేగ॥
ఎందరోపోయిరీ । వుందుమామేమిక । మేమిక
సుందరాకారులు । ముని ఘనజనులిల । జనులిల
ఉండుటకు ఓఅజీం । సర్దార్నగరమందున
ఈ ఆశలు ఇకవీడవా
అందుశబ్దమువిని కనుగొనవ ॥వేగ॥

ఇప్పుడే చేసుకో రామునీ ధ్యానము
తప్పితేమతిస్మృతి వుండునాజ్ఞానము । జ్ఞానము
ఇప్పుడప్పుడెప్పుడో । ప్రాణి వెళ్ళిపోవుట
ఈజన్మిక దొరుకదుసుమా
అందుశబ్దముఏని కచుగానవ ॥వేగ॥

15. కీర్తన - రా॥ మధ్యమావతి తా॥ ఆట.

గీతార్థసారముగ్రోలు । మనసా నీతినూతిలోమునిగితేలు ॥గీ॥
గీతచెప్పినదాత । నెరిగి । భీతితోధ్యానించుచుండు
మతము హిందుమతము మనదిది । సతిసుతాదులనేర్పుచుండు॥
గీతార్థమది భగవద్గీత । మామాత పితరులు చదువలేదా
గీతబోధచేసెనాడు । సత్యమేకద అర్జునునికి
సత్ప్రవర్తనలెల్ల నేర్పి । ఆత్మనాత్మలో చూపెకృష్ణుడు ॥గీతా॥
పదునెనిమిదియునధ్యాయములు । పారాయణము చేయుట ।
మనధర్మములు
వదలకను బహుపదిలముగను । చదువుచుందురు ఘనులు
ఇలలో
ఆదిఅంత్యమధ్యరహిత । మర్మమెరిగిన భక్తులందరు ॥గీతా॥
శివకేశవపరబ్రహ్మ । ఎవరిధర్మమేదియో । నీదుకర్మ
ఎవరు హెచ్చోతచ్చు ఎవరో । ఎవరువచ్చుచు పోవువారలో
ఎవరుఎవరినిపూజచేతురో । ఎవరుఎవరిని కలసికొందురో॥గీతా॥
మత వాదములవన్ని మానీ । ఆత్మనెరుగు । విజ్ఞానముబూని
ప్రతిదినము ప్రణవంబున్ గల । శృతినివినుచు ఆజీము అల్లా
స్థితి నెరిగి సద్గారుజనపుర । జనహితుడు అజీంధడాఖ ॥గీతా॥

16. కీర్తన - రా॥శంకరాభరణం మిశ్రమ తా॥ అడ.

వాదమెందుకయ్యా । పాదమెరుగవయ్యా । క్రోధము వద్దికపో
మనసాశిద్ధుల । సాధులతో ॥వాద॥
నీవు నేనుఎరుగా । మేనువదలితిరుగ । కనుగొన గురువులతో
మనసాత్వరగానీవికపో
జ్ఞానులైనవారలా । ఆత్మనాత్మబోధల । గానవేమోక్షముకై
హరిహరబ్రహ్మను । కూడుటకొరకై । ప్రాకవెత్రికుటికిపై
త్రివేణులమునుగక । మనసాదాటిపో ॥వాద॥
శివశివయని ఓం । నమశ్శివాయయని। సహస్రపురిజేరవెమనసా
అవనిలోతలువ । పలుకతులువై । కారణకర్తహరుడే
సర్వేశుడే అజీము । బ్రోవును । సద్గార్ నగరములో ॥వాద॥

17. కీర్తన - రా॥ కమాచి తా॥ జుల్వా.

ఇదేమదీకదా । సదా శ్రీరామమందిరం
పదేపదే ఓమనసా । అచట భజనచేయుదం ॥ఇదే॥
పొగడుటకును అలవికాదు । దానివందనం
పగలురాత్రి జపమునకది । ఏకాంతస్థలం ॥ఇదే॥
వెలుపలోకవృక్షమున్నది । దానిపై భవం
పూలుపడురంగుల గలది । ఉద్యానవనం ॥ఇదే॥
సాధులంత ఉందురచట । వేసిఆసనం
ఖేదమొదలి రామధ్యాన । మందె అనుదినం ॥ఇదే॥
పాదుతెలియుటకును । గురు । సేవచేయవలె అజీం
ఖేదమొదలి భక్తుడవై । చూడుము నిజమందిరం ॥ఇ॥

18. కీర్తన - రా॥ దేశిమిశ్రమ తా॥ ఆది.

మననియవె । ననుకనుగొనవే । నామొరాలకించవె శ్రీహరీ
నినుతలచెటిజ్ఞానంబొసగుమిక ॥మన॥

మధురమధురమగు। రామునినామా। సారముగోలుటఎటులో
చేరుదునేనెటు తెరలోపలనీ । సదనముజూచుటఎటులో।
నీసదనముజూచుటఎటులో । మదిమైలే । అదిపోదే
మడిగట్టుచునున్నను।శ్రీహరీ।నినుతలచెటి జ్ఞానంబొసగుమిక ॥మ॥

చంచలమొదలీ అచలంబొట । ఏమిటిదో నేనెరుగ ।
పంచాక్షరిమంత్రము । అందునునోట । సాధనజేయుట ఎరుగ।
నేసాధనజేయుట ఎరుగ ।

జ్ఞానినో । నే । నజ్ఞానినో । నే ।
ఈషణత్రయములజిక్కితి । హరినినుతలచెటి జ్ఞానంబొసగుమిక॥

సర్దార్ నగరమువదలిఅజీము । త్రికుటాద్రెక్కుట ఎటులో ।
సహస్రపురమున త్రిలింగములను । దరిశించుట ఇకఎటులో ।
నేదరిశించుట ఇకఎటులో ।

సరగుననీ । దరిజేరే ।
సహాయమొసగవె,శ్రీహరీ । నినుతలచెటిజ్ఞానంబొసగుమిక ॥మన॥

19. కీర్తన-రా॥ దుర్గా॥ తా॥ ఆట.

గోవుమాంసముమనసా తిన్నావా । నీవుసారత్రాగియుసారము
కన్నవ ॥గో॥

గోవుమాంసముతినుచు । సారత్రాగుచు తెలిసిన ।
శివకేశవులధ్యానజ్ఞానంబుగలుగును ।
గోవుక్షీరము పిదికిపిదప । క్షీరమందునతోడుపెట్టి ।
దధిమథించిరవితో వెన్న । తీసెప్పుడము నేర్చినావా ॥గో॥
గురువుపుత్రుడవయ్యి । యున్నావ। వారిఎదురుకర్తముగ మొదుగు-
చున్నావ ।
గురువుఆజ్ఞలోనిలచి । గురుగుట్టు సాధించి ।
సురలాసురులు రుషిమునిజన ఘనులైరి ।
మరువకుండిరి గోవుమాంసము । గ్రోలుచుండిరి సారసారము ।
వారికన్నఅధికమైన । వాడవా ఓ చెరిమనసా ॥గో॥
దాంగభక్తుడవయ్యి యున్నావా । ఇలలోకొంగజపముచేయు-
చున్నావ ।
గంగాయమునలమధ్య । మునిగితేలవుగాని ।
సంగమహేశ్వరము । చేరుట ఎటులనో ।
అంగభంగముచేసినీవు । లింగమూర్తిని జూచుటెటులో ।
భృంగివయ్యి సహస్రకమలము । నందునిలుచుట నీవుఎప్పుడో ॥
పొట్టకొరకై తిరిగేగురువులు । గుట్టుఎరుగరు నీకును తెల్పరు
పట్టుప్రజ్ఞానుండైయున్న । గురువుపాదము .
నోటమాంసము తినుచు । సారత్రాగుట నేర్పును
ఇట్టిధరలో పుట్టితిరిగే । గోవుమాంసము తినుటపాపము
చెట్టుమూలకముల వెళ్లి । సారత్రాగుట పాపమండ్రు ॥గో॥
తర్కవాదములన్నినూనీ । తత్వమర్మంబెరిగినవాడే జ్ఞాని
తుర్కమతమువాడు । అతడు । నామమువాడు

సర్దార్ నగరమందు । ప్రాసెతత్వము యనుచు
మిత్రులందరు శత్రులయ్యి । ముష్టియుద్ధము చేయబోకుడి
గురుకుమారస్వామిబోధ । సారమిటువలె తెల్పెదీనుడు ॥గో॥

20. కీర్తన - రా॥ దేశి తా॥ ఏక.

ఇద్దుగో సోహందండ । కొట్టచూడు । మాయలముండ
పెద్దలన్న బుద్ధిమాటలన్ని రద్దుచేసి
కొద్దికొద్ది సుద్దులు నా । వద్దచెప్పవచ్చినావు ॥ఇద్దు॥
ఉన్నచోటవుండలేవు । అన్నిచోట్ల తిరుగుతావు
అన్నవిన్నకన్నవన్ని । తెలుపుకుంట వురుకుతావు ॥ఇద్దు॥
తలుపుమూసి । చిలుకువేసి । తలుపులోనెయుండుమంటె
తలుపుతీసి బైటవచ్చి । తల్పులెల్ల తెల్పుతావు ॥ఇద్దు॥
హరిభజనచేసెవారి । హృదయమునందుజేరి
పరిపరివిధముల బుజ్జగించె ముండనీవు ॥ఇద్దు॥
ఇట్టిచర్య లొాదలకున్న । పట్టిఅజీం కట్టునన్న
కొట్టికొట్టి తొడ్కతీసి । ఏడ్చినగాని వదలడన్న ॥ఇద్దు॥

21. కీర్తన-రా॥ ఆనందభైరవి॥ తా॥ రూపకము.

ఎటువలెస్తుతిఇంతునిన్ను । కృష్ణా ।
శ్రీహరియనినే ॥నెటు॥

ఇంటిమింటిమధ్యనీవు । దండిపైనగుండుఎక్కి ।
వేడుకలలరగ వీణావాయించుచు ననుగాంచకున్న ॥ఎటు॥
నేనునేను యనెడునాదు । మేనునిన్ను గాంచదేమొ ।
నన్నునీవుగాంచుచున్న । మేను అష్టగించియుండు ॥ఎటు॥

ఒంటి స్తంభపు మేడయందు । రెండు ద్వారములకు మీద ।
జోడుజ్యోతులందు జ్యోతి । వయ్యి నీవు వెలగుచుండ ॥ఎటు॥
భక్తులెల్ల భ్రమసియున్న । ముక్తికాంతను గలసినీవు ।
జ్ఞప్తిమరుపు స్వప్నమందు । త్రికుటాద్రిపై దిరుగుచున్న॥ఎటు॥
నేను మేనువదలులోన । నిన్ను స్తుతిజేయునట్టి ।
ధ్యానజ్ఞాన మొసగజీము । మొరలిడెనిదు ఇటులకృష్ణా ॥ఎటు॥

22. కీర్తన–రా॥ కాఫిమిశ్రమ॥ తా॥ ఆది॥

సాకి॥ కాశిచూచీ । మధురచూచీ । తిరిగితియాత్రలుఅన్ని ।
ఎచ్చటప్రభువు । దొరకక నేను । వచ్చితిహరిననుబ్రోవు॥

చ॥ నీద్వారము నిలచినయోగీ ॥నీద్వా॥
కోరా నేనా తనుమనుధనము । దరిశనమిచ్చి బ్రోవునన్ను॥
మూడుమూళ్ళలోచిక్కి । చూడత్రికుటిఎక్కి ।
సుడిబడుచున్ననునే । సుడిబడుచున్ననునే ।
ఇడపింగళ । ఆ । సుషుమ్నదారి ।
నడుచుచువస్తివిరాట్ । నడుచుచువస్తివిరాట్ ।
కోర నేనాతనుమనుధనము । దరిశనమిచ్చి బ్రోవునన్ను॥
ధర్మకర్మలుచేసి । ధ్యానజపముచేసి
నినుగానకయున్న నే । నినుగానకయున్న నే
దరిశ భిక్షగై కొనిదీక్ష ।
చేసిఅజీముదాస్ । చేసిఅజీముదాస్ ।
కోర నేనాతనుమనుధనము ।దరిశనమిచ్చిబ్రోవునన్ను॥ద్వా॥
దీనబంధువునీవే । దయాసింధువునీవే
దీనశరణ్యుడవు । దీనశరణ్యుడవు ।

దోసిలొగ్గి సద్గురునగరులో ।
మొరలిడుచున్ననురా । మొరలిడుచున్ననురా ।
ఘోరనేనా తనుమనుధనము। దరిశనమిచ్చి బ్రోవుననన్ను॥ద్వా॥

23. కీర్తన-రా॥ మాయామాళవగౌళ॥ తా॥ ఆట.

నిక్కం సద్గురుమంత్రం । తిక్కలేపిన దే ।
సత్యం । ఓంకారంతంబు । బిందై నిల్చిన దే ॥నిక్కం॥
సోహం । కస్త్వం । ఎక్క । ఎర్గిమరువని దే ।
స్పష్టం । చూచిననంటె । తిక్కలేచిన దే ॥నిక్కం॥
నిత్యం । తారకమంత్రం । పఠనచేయని దే ।
సత్యం । చూచిననంటె లక్ష్యాగొట్టిన దే ॥నిక్కం॥
గర్వంబోదలియుధర్మ । కర్మచేయని దే ।
మర్మంబెరుగవు గురువు । శిక్షచేయని దే ॥నిక్కం॥
సర్వం । తారకమంత్రం । భక్తులెరిగిన దే ।
సూత్రం । వేదం । అజేం । అంతు తెలియని దే ॥నిక్కం॥

24. కీర్తన-రా॥ యమునాకల్యాణి॥ తా॥ ఏక.

నీతో తెలిపితి ఇటువలె । నాగతి ।
ననుబ్రోవ వెజననికో । పార్వతి ॥నీతో॥
త్రిమూర్తులలో । నే నెవరిస్తుతించుదు ।
త్రికర్ణశుద్ధిగ । త్రిపురసుందరి । పార్వతి ॥నీతో॥
నీరూపమును । నే నెటుపూజింతును ।
హరిహరయనినే । నెవరికి మ్రొక్కుదు । పార్వతి ॥నీతో॥
సమానులేకద । త్రిమూర్తులందరు ।
ఉమామహేశ్వరి । ఎవరినివదలుదు । పార్వతి ॥నీతో॥

ఓంశబ్దంబున । ప్రసన్నమయ్యెన ।
ఉకార । అకార । మకార । పురుషులు పార్వతి ॥సీతో॥
ముజ్జగములునిను । మొరలిడుచుండగ ।
నిజముగఅజీము । నిరతముసమ్మతి పార్వతి ॥సీతో॥

25. కీర్తన - రా॥ కాఫి॥ తా॥ తిశ్రగతి.

నేనెట్లుందునమ్మా । ఈవూళ్ళో ॥నేనె॥
నాదేమున్నదక్కా । ఈ వూళ్ళో ॥నేనె॥
నానాధుడుండేది । పంచభూతికపట్నం
నవద్వారములబంగ్లా । ఆవూళ్ళో ॥నేనె॥
ఆబంగ్లకుచుట్టాక్కకోటున్నది
నాకోటలో । మధ్యాన బంగ్లున్నది
ఆత్మసాక్షాత్కారమైనట్టి వారంత
ఆత్మనాత్మతోగూడి । నాధునికంటారు। ఆవూళ్ళో॥నే॥
ఆబంగ్లకు । ఆరేసిమెట్లుండు
ఆమెట్లకు । ఆర్వూరు । అధికారులుంద్రు
అమనస్కమైయుండి । అజపగాయిత్రితెలి
జపముజేసెటివారు । ఆవూళ్ళో ॥నేనె॥
ఆపురమందు । ఆర్వూరుచోరులు
పాపకారులు । ధీరులుశూరులు
ఆఆరుమెట్లెక్కి పోయెవారలనెల్ల
క్రిందికిపడద్రోచి । కొట్టుచుండెడివారు । ఆవూళ్ళో॥
నేనెక్కజాలకనమ్మా । ఆమెట్లు
అన్నిఇచ్చట పడుచున్న । ఇకట్లు

ఎన్నాళ్ళు బ్రతికున్న । కొన్నాళ్ళె ఈవూళ్ళో
చేర్చుండినన్నింక। ఆవూళ్ళో ॥నేనె॥

జోడుజ్యోతుల । జ్యోతిఅచ్చట
మూడువేణుల । సంగంబచ్చట
ఆడుచున్నది । హంస। ౨౧,౬౦౦। ఇరువైయొక్క ఆర్నూర్ల
చుట్టాది ఆవూళ్ళో ॥నేనె॥

నేనుండేది సర్దార్ నగరము
నేకోరదే సహస్రారము
నాకేమిభయమింక । గురువుకుమారస్వామి
చూపించగలడజేం । శివలీలనీకింక । ఆవూళ్ళో ॥నేనె॥

26 కీర్తన – రా॥ కన్నడ తా॥ ఆది.

తనతనతనువుల । మనుసుపలికె పలుకుల
వినివినిపీనుల । నవ్వారేజనులిల ॥తన॥

తనతనతత్వమును । తరచిచూడలేక
మానాభిమానమును । తానువీడలేక
నేనెనేననుచుండే । భూతముసోకె
జ్ఞానిని నేననుచు అజ్ఞానిమైపోయె ॥తన॥

జననిజనకులపై । మనసువిసిగిపోయె
ధనకనకాలక్ష్మిపై । ఆశలధికమాయె
మనసా రామయనె । శబ్దమొదలిపోయె
తనకథయేఅజేం । దాస్ ఇటువ్రాసె॥ తన॥

27. కీర్తన – రా॥ ఖరహరప్రియ తా॥ ఆట.

ఏది బ్రహ్మో । బ్రహ్మం । ఏదితత్ । ఏదిత్వం
ఏది తెలుపుమనసా । బుద్ధి ఆత్మచిత్తం ॥ఏది॥

౧ సృష్టికన్నముమున్ను । సృష్టికర్తెవ్వడో
సృష్టిఅయ్యెనపిదప । కానసైతి ॥ఏది॥

ఏది నేనునీవు । ఏదిమనముకాము
ఏది నేనుదీవు । ఏకంబయ్యేస్థళము ॥ఏది॥

౨ సృష్టిసూన్యముకర్త । సర్వంబు సృష్టించె
నిష్ట ఎటులచేతు । ఇష్టముగను ॥ఏది॥

ఏదిస్నానస్థానం । ఏదిధ్యానస్థానం
ఏదిజ్ఞానాజ్ఞానం । ఏదిప్రాణాయామం ॥ఏది॥

౩ దృష్టికిక్కీలీల । విశ్వంబుగనిపించె
అదృశ్యమానని । వలికిరెల్లబుధులు ॥ఏది॥

ఏది ఆఅజపగాయిత్రి । మంత్రం
ఏదిరాకపోకలయందుండె స్థళం ॥ఏది॥

౪ కష్టపడుటేకాని । నీసృష్టి కనుటకు
దృష్టి తెలియకమున్నె । మృత్యువచ్చు ॥ఏది॥

ఏదియోగాగ్నిచే । భస్మమావస్తువ
ఏదియే అంగంపై చేయుదంలేపనం

౫ సృష్టిలయకర్త ప్రభు । విరాట్పురుడవీవె ॥ఏది॥

ఏదిసున్న అర్థం । ఏది ఓంఓంకారం
ఏది శంభుమయం । ఏదిశంఖునాథం

౬ స్పష్టముగనిన్నుధ్యానించె । జ్ఞానమొసగు ॥ఏది॥

ఏది ఆది అంత్యం । ఏది వేదవాదం
ఏది సుశబ్దంబు । ఏదియోనిశబ్దం
ఇష్టమకాకోరికె నెరవేర్చు । ఇదియొనొకటి ॥ఏది॥
ఏది భక్తిభావం । భక్తులకు వదనం
ఏది సత్తుచిత్తు । అజీం ఆనందం
అష్టభాగ్యంబు ఇదెగదా । అజీంధడాఖ ॥ఏది॥

28. కీర్తన – రా॥ కమాచి తా॥ ఏక.

గురువేకదా । గురిచూపెగదా
గురుతులేని ఓనమాలు నేర్పెగదా । హరి ॥గురు॥

గురుగుట్టుఇదీ । జ్ఞప్తివుంచుమది
గురువుగుట్టు కన్నమున్ను । ఓంమేకద । హరి ॥గురు॥

ఓం అక్షరంబిది । బీజాక్షరంబిడి
త్రిమూర్తులకు । జన్మస్థానమెకద । హరి ॥గురు॥

బఅర్ధమే మొఅది । నాఅర్ధమే మొ అది
మః శివయఃకున్ను । సున్నలేకద । హరి ॥గురు॥

పురాతనంబగు । హిందూమతంబిది
పూర్వకాలతరుణమిదియేకద । హరి ॥గు॥

నూమాతపితలంత । మాతాత తాతలంత
నామభజనచేసుకుంటు ! దాటిరేకద । హరి ॥గురు॥

సున్నఅరసున్నఅజీం । వున్నవిసర్గః అజీం
అక్షవిన్న కన్నగురుని ! బోధయేకద । హరి ॥గురు॥

29. కీర్తన - రా॥ కల్యాణి తా॥ రూపకము.

మూడడుగులు । నడువజాల । ఏడుకొండ లెక్కు టెటుల॥మూ॥
తోడుఅయ్యావెంకటరమణ । లాగుకొండలమీదనన్ను॥
మొదలిడగురుబోధచేసె । గురినిలుపుటసాజ్ఞచేసె
త్రికూటాద్రిపై తిరుగుమనుచు । శిరమున తనకరము మోపె॥
దిగువకుదిగివచ్చినపుడు । సొగసగు శృంగాటమధ్య
జగజగజ్వాలజ్యోతి । దిగలొందక రమ్మనెనను ॥మూడ॥
రాకపోకలెరిగించెను । కాకచల్యాలన్ని తెలిపె
ఏకధ్వాంధమది ఇదియని । ఏకమయ్యే స్థళముచూపె ॥మూ॥
అండపిండమనున దేమొ । నిండిన బ్రహ్మాండ మేమొ
ఉండి ఉండలేని దేమొ । దండిరహస్యమును తెలిపె ॥మూడ॥
ధర్మకర్మవదలవద్దని । అధర్మకర్మలొదలుమనెను
మర్మమెల్ల తెలిపెఘనుడు । శర్మకుమారస్వామిగురుయతి॥
వారిశిష్యుడీఅజీము । స్థిరముగ గురుపాదములను
శిరము యురమునిల్పితాను । సర్దార్నగరమందెనిలచె॥మూ॥

30. కీర్తన - రా॥ తోడి తా॥ ఆది.

కారుణ్యాత్మక । పరమపురుష । శ్రీనాయక
కాపాడరారా ॥కారు॥
క్షీరాబ్ధిశయన మురహర
మురళీధర । దామోదర
వేగబ్రోవరారా ॥కారు॥
పరాశరాదిమునివర

పరమోద్ధర । వారిజోదర
దరిజేర్పవేరా ॥కారు॥

సర్దార్ నగరప్రభువర
కరుణాకర । సుగుణాకర
వరదాజీం । భవదూర ॥కారు॥

31. కీర్తన - రా॥ దుర్గా తా॥ ఆట.

తల్లిగర్భమునుండివస్తినీ । ఎల్లజనులకు శరణార్తిజేస్తినీ
అల్లామహాప్రభు । అంతఃకరుణేగానీ
అంతుతెలియనిజన్మ । ఈజన్మసృష్టించె
అంటుఅంటని । ముట్టుముట్టని । ముట్టునిలచియు ముద్దగట్టెను
అట్టిముద్దలో ఇట్టిజన్మ । సృష్టిజేసెను ఈశ్వరుండు ॥తల్లి॥

ఎన్నిజన్మములెత్తివస్తినో । నేనునరుడని ఇలఅనిపిస్తినో
నేనునేననుచుండి । నామేనుఇటువచ్చి
నేనోతానోకానో । తనలోననింకెవరో
ముట్టులోనెపుట్టివస్తిని । ముట్టువెంటనెకట్టితెస్తిని
వట్టిభ్రమలేకాని । మేను । గొప్పమలమూత్రములగుంట॥

ఊచస్థానమెనేననియంటవా । లేకనీచస్థానమెనమ్మియుంటవ
నీచులూచులు అంత । ఏదారివచ్చిరి
ఊచస్థానమొలేక । నీచస్థానమోనీదు
వచ్చినట్టిదె నీచస్థానము । మెచ్చుచుంటివి మోహమునను
హెచ్చుతచ్చుఇందు ఏదో । చూడు జ్ఞానివై అజీము॥తల్లి॥

22. కీర్తన - రా॥ పూర్ణకాంభోజి తా॥ ఏక.

విడ్వాపురో । ఆశలన్ని । నెరసినకాని వెంట్రుకలన్ని
గడిచెఅరువదిఐదేండ్లు । ఈడ్చుచున్న నరములన్ని ॥విడ్వా॥
రక్తమంత క్షీణమాయె । శక్తి అంత తగ్గిపోయె
జ్ఞప్తిలేకుండనాయె । వణకుచున్న అంగములన్ని ॥విడ్వా॥
కండ్లుకానరాకుండాయె । పండ్లుకొన్ని వూడిపోయె
గెండునొప్పులధికమాయె । పీడిస్తున్నరోగములన్ని ॥విడ్వా॥
రామారామయనుటరాదు । తామసంబు తగ్గిపోదు
మమత్తై తెలేనేలేదు । భ్రమలెక్కువాయెఁకొన్ని ॥విడ్వా॥
లొట్టలైనదౌడలమీద । సొట్టసొట్ట ముడతలన్ని
గట్టిగానె సబ్బురుద్ది । పెట్టుకున్న మెర్గులన్ని ॥విడ్వా॥
సాధుసత్పురుషులతో । వాదుచేయవలదు అజీం
బీదసాదసజ్జనుల । తగులునీకు హత్యలన్ని ॥విడ్వా॥

33. కీర్తన - రా॥ ముఖారి తా॥ త్రిశ్రగతి.

బిక్షమొసగుమా । పక్షివాహన। శేషశయన। కుక్షినింపుమా॥
బిక్షమడుగవచ్చియున్న । బిక్షగాని తప్పులెన్న
రక్షకులన్యాయమౌన । శిక్షచేయపూనియున్న
మి. బిక్షంబడిగిననాపై । దీక్షణమొందకుకృష్ణా
శిక్షకుబద్ధుడనేనా । పాండవపక్షపుకృష్ణా ॥బిక్ష॥
ధనముఁబల్లను । ఘనముగాను ధాన్యమివ్వ । నిన్ను వేడను
ధనధాన్యములివ్వ నన్ను । ధనికులు పెక్కండ్రుయున్న
నేనుఒకటికోరియున్న । మనసుననిను నిలుపుమన్న

మి. ధ్యాన్నమునిను నేజేసెటి । జ్ఞానంబొసగుముకృష్ణా
మానాభిమానమునీదే । నాదిదికాదికకృష్ణా ॥బిడు॥
నిన్ను విడువను । ఎన్ని ఇడుములొబడినను । నీదు పదము
లొదలను

దీనుడనై నేనజీము । మనసులున్నవన్నియన్న
దీనపోషనీతో నేను । మనవిఇటులచేయుచున్న
మి. మూడుయవస్థలయందున నీవె । మెలుగుచుండ వెకృష్ణా
జోడుగనుండె జ్యోతులమధ్యన । వీణాగానముచేయవె
కృష్ణా ॥బిడు॥

34. కీర్తన – రా॥ భీంపలాన్ తా॥ ఆది.

గురువుబోధచేసెగ । కోర్కెనెరవేర్చగా
తారకమంత్రప్రభావము తెలిపి । తరించెమార్గముచూపెగా
ఓ॥ వెర్రిమనసావింటివి । కంటివి । చంచలమొదలగరాదా॥
చంచలమొదలగరాదా ॥గురు॥

ఒకటిరెంటిమూటిని । ఏకముచేసివాటిని
రాకపోక ఆశలొదలి ।ప్రాకుత్రికూటము సూటిని
ఓ॥ త్రివేణిసంగమ మైదవరంగము । మనసాదాటగరాదా
మనసా దాటగరాదా ॥గురు॥

ఆమవస్కంబని వొల్లెదవు । ఆత్మశుద్ధిగ జేయవు
ఆత్మానాత్మవిచారణజేసి । అంతరాత్మనుకానవు
ఓ॥ సత్వరజస్తమ । త్రిగుణాత్మవునై । దుర్గుణమొదలగరాదా
దుర్గుణమొదలగరాదా ॥గురు॥

ధర్మకర్మలుమానియు । అధర్మకర్మలు బూనియు
నాదుబిందుమర్మంబెరుగక । అధముడవై పోయెవు
ఓ॥ స్వప్నసుశుప్తిజాగ్రితవస్థలో । మేల్కొతో కుల్కొగరాదా
మేల్కొతో । కుల్కొగరాదా ॥గురు॥
ద్వైతాద్వైతము రెంటిని । ముద్రాసనలు అన్నిటిని
ఊర్ధ్వముఖమై అజీమువుంచె । నాదంబినవచ్చంటిని
ఓ॥ అచలసమాధి నిశ్చలతత్వము । గురువుగుట్టిదికాదా॥
గురువుగుట్టుదికాదా ॥గురు॥

35. కీర్తన – రా॥ ఝుంజూటి తా॥ ఆట.

ఎవరంటెనేమి । ఎవరనకుంటెనేమి
అంటుండుమనసా । నేవింటుంట ఓం ॥ఎవ॥
రమ్మంటెవస్తుంట । పొమ్మంటె పోతుంట
రాకపోకలఅంటి । అంటుండు ఓం ॥ఎవ॥

వట్టిమూర్ఖుడనేను । అట్టిట్టుతిరిగితె
పట్టికూర్చునబెట్టి । అంటుండు ఓం ॥ఎవ॥
సృష్టిసూన్యముముందె
సృష్టి ఓం అయివుండె
సృష్టి తనలోదాచుకొనియుండె ఓం ॥ఎవ॥
పుట్టిరి ఓంయందు । విష్ణు ఈశ్వరబ్రహ్మ
సృష్టికెల్లను బీజమన్నారు ఓం ॥ఎవ॥
అంటుండు ఓంఅజీం । వింటుంట ఓంశబ్దం
ఝంటభృకుటిమనకు । అంటుండు ఓం ॥ఎవ॥

36. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ ఏక.

వాడేదూదేకులోడు చూడరన్న
వాడుమాయకాయలున్న । పత్తిఏకునన్న ॥వాడే॥
వాడుకూడ మానవుడు । వానికులముపింజరోడు
వానిపేరు వినరన్న । జ్ఞానిధ్యాని శిద్దయ్య ॥వాడే॥
దండివంచి సింగిడిచేసి । రెండుప్రక్కలసరిచేసి
వడిరెండుత్రాళ్ళుగట్టి । మూడుఏకము జేసినవాడు ॥వాడే॥
పత్తితీసి చూచిబాగ । విత్తులెల్ల తీసివేగ
శక్తిగల్లగిరకయందు । కిరూకిరూన త్రిప్పెవాడు ॥వాడే॥
తొమ్మిదితోరలతడక । నెమ్మదిగా ఆసనమేసి
దుమ్ముగల్ల పత్తినెల్ల । దుమ్మూదులేపెటివాడు ॥వాడే॥
సిక్కమైనముద్రపట్టి । చక్కగనేకూర్చుండి
దృక్కుపై నెలత్యముంచి । నిక్కినిక్కిచూచెవాడు ॥వాడే॥
నారాయణనరముమీద । పరబ్రహ్మపిడిచేత
వరుసతోడదెబ్బకొట్టి । హరిఓంశబ్దంవిన్నవాడు ॥వాడే॥
ఏకినంతదూదితీసి । ఏకులొక్కరాసిచేసి
శోకములేనిరాట్నం । గురువుకుమారస్వామి
గురిచూపినట్టితత్వం । పరమభక్తులకెల్ల అజీం
దాసుడై విన్నవించే ॥వాడే॥

37. కీర్తన - రా॥ కీరవాణి తా॥ రూపకము.

వినునటమది నాదుకృష్ణా । విన్నవించు నీదుమురళి ॥విను॥
కనులకును కానరావు । ఎన్నడైనచిన్నికృష్ణ

గోవర్ధనగిరినెత్తియు కృష్ణ । గొల్లలగోవులగాచినకృష్ణ
ద్రౌపతి మొరవిని । సభలో । వలువలొసంగినకృష్ణ ॥విను॥

కనివిననిదిపదవినీదు । కనుగొనుటెటునేనుకృష్ణ
కనుగొనునది అననేరదు । అనునదికనతరమకృష్ణ
తేరలో మొరలునువినెదవు కృష్ణ । తెరవదలికఇటురాగదెకృష్ణ
హరికరివరదుడవైతివి । మకరినిద్రుంచియు కృష్ణ ॥విను॥

ఘనులగుమునిరుషులందరు । నిన్ను స్తుతిఇంచిరట
ఎన్ని ఇడుములైనబడిరి । నిన్ను గానరైరికృష్ణ
ద్వారకపురమునివాసివికృష్ణ । తరమానిను కనుగొనుటకుకృష్ణ
అరమరలేక అజీముకు । వరములొసంగవెకృష్ణ ॥విను॥

38. కీర్తన రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

గమనించిచూడుమనసా । ఘటమందు ఓంశబ్దం
అమనస్కమైతెమనసా । ఘటమందు ఓంశబ్దం ॥గమ॥

పాటించిచూడునీవు । సాటెంచువాడుఎవడు
నాట్యంబాపాటగీతొ । ఘటమందు ఓంశబ్దం ॥గమ॥

సృష్టేమిలేకమున్ను । సున్నొక్కటుండె ననిరి
సూత్రింబుగనిన ఘనులే । ఘటమందు ఓంశబ్దం ॥గమ॥

సృష్టించెఈశ్వరుండు । సున్నందు ఓంశబ్దం
సృష్టిత్రిమూర్తులైరి । ఘటమందుఓంశబ్దం ॥గమ॥

అన్నిటికిబీజమైన । ఓం అక్షరంఅజీము
ఉన్నంతవరకు ప్రాణి । ధ్యాన్నించు ఓంశబ్దం ॥గమ॥

39. కీర్తన - రా॥ బెంగాల్ తోడి తా॥ ఆట.

నాతిరాపఖ్యాతిరా । అది నూతిలో నెయుండురా
నీతికన్యకుమారి సొగసులో । హాయలుమీరియుండురా॥నా॥
రాదురా ఎటుపోదురా । అదినీటిలో నెఈదురా
సాధుమునిఋషి కోట్లజీవుల । సుఖములిచ్చుచుండురా ॥నాతి॥
నల్లరూపుది మెల్లచూపుది । తెల్లరేఖలుగలదిరా
కొల్లగనుజగమెల్ల చూచుచు । వలపుచూపుచుండురా ॥నా॥
బోటిసూటికవాటమందున । నేటుగా నిలచుండురా
సాటివారలతోటి కులుకుచు । మాటలాడుచుండురా ॥నాతి॥
యోగినీ । అదిజోగినీ । అధిభోగినీయైయుండురా
రాగద్వేషులభోగినియున్నె । వారికాగిటయుండురా ॥నాతి॥
నారిరాసంసారిరా । హరిధ్యానవతిఆచారిరా
మేరుగిరి ఇరుప్రక్కలందు । అజీనుచూచుచుయుండురా॥నా॥

40. కీర్తన - రా॥ హరికాంభోజి తా॥ ఏక.

ఓరోరి ఓడోడ । ఓడింక దాటించు
ఓరోరిఓడబాబు । ఆవలింక దాటించు ॥ఓరో॥
మూలధారముమీద । ముద్దుగా నెనడిపించు
మూలమెరిగి మేలికతో । చక్కగా నెనడిపించు ॥ఓరో॥
బ్రహ్మాధారమీద । బెరబెరఎక్కించు
బ్రహ్మాండమైనజలము । నుండి వేగదాటించు ॥ఓరో॥
అబ్బరోరబ్బఇది । మణిపూరకంబంట
గెబ్బరోరి తెడ్డేసి । అనహతంబుతాకించు ॥ఓరో॥

అనహాతంబువదలి వేగ । ఈశ్వరునిగుంటకడకు
తనువుమనువుతోడఓడ । జీవిగడ్డదాటించు ॥ఓరో॥
పురము జేరిగృహామునందు । హరిపూజచేయుటకు
మొరచేయుచున్నడజీం । ఓడవొడ్డుతాకించు ॥ఓరో॥

41. కీర్తన – రా॥ దేవక్రియ తా॥ తిశ్రగతి.

దొమ్మరాటఆడాలెరా । ఓదొమ్మరోడ ।
గడెఎక్కిచూడాలెరా ।
దొమ్మరాటఆడుటకు । రొమ్ముబలమెసెయ్యాలె ।
డమ్ముడమ్మునడోలికొట్టి । కేక వేసిఎగురవలె ।
అంగభావమెరుగాలెరా ।
ఓదొమ్మరోడలింగమునెచూడాలెరా ॥దొమ్మ॥
గడెనుధరణిమీదపెట్టి । వడిమూడుతాళ్లుగట్టి ॥
కుడిఎడమకువరగనివ్వక । తొడపైనెచెయ్యితట్టి ।
చంగూనఎగురాలెరా ।
ఓదొమ్మరోడ । సంగతేమొఎరుగాలెరా ॥దొమ్మ॥
క్రిందడోలుకొట్టుచుండ । పొందుగానెమీదికెక్కి ।
అందరికినిఆటచూపి । ఆనందమొందచేసి ।
భృంగివలెయుండాలెరా ।
ఓదొమ్మరోడ । సంఘమునెవీడాలెరా ॥దొమ్మ॥
దిగువకుదిగివచ్చినపుడు । బిగపట్టిత్రాళ్లకపుడు ।
ఎగదిగకనుచూడకపుడు । జిగిజిగిజవ్వాడెజ్యోతి ।
వొంగివొంగిచూడాకురా ।
ఓదొమ్మరోడ । భంగమయ్యిపొయ్యేవురా ॥దొమ్మ॥

దొమ్మరికినిదొమ్మరాట । సమ్మతిపిల్లలకాటపాట ।
నెమ్మదిగాదుఇల్లలోఅజీం । నీదుపాటమాటఝూట ।
గంగలోనేముంచాలెరా । ఈపాటమంచి ।
సంఘములోవుంచాలెరా ॥దొమ్మ॥

42. కీర్తన – రా॥ సురట తా॥ ఆది.

సాకి॥ రామునికథా । ఆత్మలోయున్నదీ ।
వీనులవినవదిఏలా । మనసా ॥రాము॥

పల్లవి॥ మనఆత్మనుఘటమునమరచీ । ఆరామునివెతకుటఏలా।
రామునిధ్యానముచేయకమనసా । రామునిశోధనలేల ।
కామితఫలము । నిష్కామఫలితము ।
తామసగుణమునకానకజీము ।
నామరూపగుణరహితునివిడచి । నాశనమయ్యేవేలా।
మనఆత్మనుపీడవోయి । మనసాభ్రమలు ॥రాము॥

43. కీర్తన – రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఆట.

వినవప్ప । శివశంభులింగా । నీవువినకున్నవినరేమి ।
పార్వతీ । గంగా ॥విన॥
నిరతమునినునమ్మినాను ।
నీస్మరణజేసెటిజ్ఞానంబొసగుమన్నాను ॥విన॥
మనసునిల్వదునిల్పులింగా । నామనసందునీవన్న ।
నిలిచుండులింగా ॥విన॥
వెండికొండనుఎట్లుచూతు ।
ఈకండ్లచూపులో చూపుకొంతనిల్వాదు ॥విన॥

త్రికుటాద్రిననుజేర్చులింగా ।
ఆత్రివేణిసంగముదాటించులింగా ।
ఎటువలెపూజింతునిన్ను ।
నాఘటమందుఎచ్చోట గన గొందునిన్ను ॥విన॥
అభిషేకమెటుచేతులింగా ।
నాకభయమిచ్చియుబ్రోవు నాభావలింగా ॥విన॥
త్రిగుణాతీతుడవయ్యానీవు । మాత్రిగుణాత్మఆత్మపై ।
నిలచియున్నావు ॥విన॥
భక్తవత్సలమూర్తిలింగా । నీభక్తిఅజీముకు ।
జ్ఞప్తివుంచులింగా ॥విన॥

44. కీర్తన – రా॥ కాంభోజి తా॥ ఏక.

ఏడుకొండలమీద । వెంకటేశ్వరుడున్నాడు ।
చూడపోదముపాండి । మమ్ములరమ్మన్నాడు ॥ఏడు॥
ముడుపులన్నియువెంటకట్టుకరమ్మన్నాడు ।
ముడ్చిపెట్టెలోపెట్టి । మరిచిరావద్దన్నాడు ॥ఏడు॥
గల్లలోవేసినడబ్బు । తియ్యవద్దంటన్నాడు ।
గల్లవాడినవారు । వడ్డిఇవ్వండన్నాడు ॥ఏడు॥
వట్టిమ్రొక్కులుమాకు । మ్రొక్కవద్దంటన్నాడు ।
కట్టిముడుపులుపెట్టి । మ్రొక్కులుమ్రొక్కండన్నాడు ॥ఏడు॥
రెండుపట్టాలదారి । నడచిరమ్మంటన్నాడు ।
దండిగుండ్లనుదాటి । తిరుపతిరమ్మన్నాడు ॥ఏడు॥
ఏడుకొండలమీద । సూటిగరమ్మన్నాడు ।
జోడుజ్యోతులపైన । తానువుంటనన్నాడు ॥ఏడు॥

నిలచిభక్తులమది । యందెవ్వుంటనన్నాడు ।
పిలచెవారితో అజీం । పలుకుచుంటనన్నాడు ॥ఏడు॥

45. కీర్తన – రా॥ హిం॥ తోడి తా॥ రూపకము.

తగనిదిమదికిదిరోగము । తగులబెడితివయ్యాగురుడ ॥తగ॥
తగులుకున్నదయ్యామదికి । సొగసగుఓంభూత మొకటి ।
ఇగతాళనుపత్రిభువరనే । పగతీర్చుకోవయ్యానీవు ॥తగ॥
బాగుగ జెపితివిమంత్రము । వేగ మెపారెను దేహము ।
వాగుచునున్నది । ఘున్నన । దాగుదునేనిక నెచ్చట ।
నిగనిగ మొగమునుపిల్చెను । ధగధగమండెనుకన్నులు ।
తగునాఇటువలెపాస్యముచేయుట ।
మగువలుచూడగఇలలో । గురువరా ॥తగ॥
ఆరిటిబంధనచేసియు । చోరులవేరుగదీసియు ।
శూరులమువ్వురినిలిపియు । తిరుగుటనేమముచేసియు ।
అరమరలేకఅజీముకు । వరమునొసంగినవారే ।
అరుదాబిరుదిదిగురువరా ॥తగ॥

46. కీర్తన – రా॥ హిం॥ తోడి తా॥ ఆది.

మనమదిశ్రీహరిగదిరా । సుజ్ఞానులకే తెలియునురా ॥మన॥
తానేఆత్మా । తాపరమాత్మ । తానేతత్వాతీతప్రభురా॥మన॥
ఇంటికిమింటికిసూత్రధారి । జంటబాయకనుందునురా ॥మన॥
స్వష్టానిష్టాచారములేనిదే । దృష్టికిదెలియదుమహిమంత॥మన॥
తనుమనుధనముల । ఆశలోచిక్కి । జన్మవృధాఅజీం ।
గడ్డచెనుఅంత ॥మన॥

47. కీర్తన - రా॥ బేగడ తా॥ ఆట.

గరుడపక్షినికానకున్నావు । ఓగారడ్డోడ ।
పాములనుఆడించుచున్నావు ॥గరు॥
అరుదుగనునీనాగస్వరమును ।
మురియుచునువాయించుచున్నవు ।
నరులకెల్లనుఆటచూపుచు ।
పురముపురమునుతిరుగుచున్నవు ॥గరు॥
పుట్టలోపలవుండెశేషుల । పట్టిబుట్టిలోకప్పియుంచియు ।
అట్టునిట్టులకదులనివ్వక । పొట్టనింపుకొనుచునున్నవు ॥గరు॥
కన్ను చెదిరితె నిన్నుకరుచును ।
కన్నునిలిపియు చూచుచుండుము ।
చిన్నగిటుఅటువూగుచున్నవి ।
ఎడమకుడికవి భుస్సుమనుచును ॥గరు॥
ఏడుకొండలుదిరిగి దినమును । జోడుబాయకవుండెశేషుల ।
తోడుచేసుక వేడ్కచూచుచు। ఎంతయోఆనందమందెడు॥గరు॥
పనికిమాలినపాములనుకొని । పాలుపొయ్యక పెంచుచున్నవు ।
ఘనముగనుపశుపతియు మెచ్చిన ।
శిశువులనియును తెలియలేకను ॥గరు॥
నాగస్వరము వాయించుచున్నవు । నాదమింక అజీముఎరుగవు ।
వేగగురువును ఆశ్రయించియు ।
గుట్టుఏమో తెలుసుకొమ్మిక ॥గరు॥
ధరణిసర్దార్ నగరపురవర । సంతలోసేతిరుగుచున్నవు ।
ఘరభియాశివనామస్మరణ । పరులనుధూంభించుచున్నవు॥గరు॥

48. కీర్తన - రా॥ కేదార తా॥ ఏక.

ఎప్పుడంటప్పుడే । గప్పగప్పకొట్టుడే ।
చప్పుడింకెవ్వరన్న । సిగ్గైతదప్పుడే ॥ఎప్పు॥
రెప్పముయ్యనివ్వడే । గొప్పదాంగలింగడే ।
ముప్పాయెఇంటికీడు । పట్టబోతెదొరుకడే ॥ఎప్పు॥
చప్పుడొచ్చినప్పుడే । చప్పుఁతోవినడే ।
చెప్పనోరురాదుగాని । నిక్కినిక్కిచూచుడే ॥ఎప్పు॥
తప్పిపోనివ్వడే । అప్పసోహమంటడే ।
రప్పరప్పనెత్తికొట్టి । చెప్పకుండవురుకుతాడే ॥ఎప్పు॥
తప్పుమందిదెంచుడే । తప్పుతనదెరుగడే ।
తప్పులన్నిమన్నించ । అజీమున్నదొక్కడే ॥ఎప్పు॥

49. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ తిశ్రిగతి.

పంఢరిపురముకె బండోడ। బండింకకట్టోయిబండోడ ॥పంఢరి॥
మెండైనరెండెడ్లుబండోడ । బండికికట్టోయిబండోడ ॥పంఢరి॥
రెండుపగ్గాల్ పెట్టి । ఎడ్లకొమ్ములుకట్టి । రెండెడ్లమెడమీద ।
కాడిబిగ్గరకట్టి । రెండుపగ్గాల్బాగ । చేతఅమరబట్టి ।
రెండెడ్లగుమ్ములమధ్య । దృష్టినిపెట్టి ।
విఠల్ విఠల్ యనుచుమమ్ము ।
పంఢరిజేర్చోయిబండోడ ॥పంఢరి॥
కొండగుహాల్దాటి । మూలధారంబెక్కి । దండిగుండ్లనుదాటి ।
బ్రహ్మాధారంబెక్కి । బంకసెల్లకొట్టోయి । బండినొగలనెక్కి ।
కండ్లుమూయకచూపుచూడోయి ।

ఇగనిక్క । విఠ్ఠల్ విఠ్ఠల్ యనుచు ।
మమ్ము । పంఢరిజేర్చోయి । బండోడ ॥పంఢరి॥

ఈరెంటిపై యెక్క । మిట్టయున్నదిచూడు ।
దారిచుట్టుతిరిగిపోవుచున్నదిచూడు ।
పేరైనమణిపూరకము । వున్నదదిచూడు ।
చోరులాగ్గురుయుండె । స్థళమైయున్నదిచూడు ।
విఠ్ఠల్ విఠ్ఠల్ యనుచుమమ్ము । పంఢరికెజేర్చోయి ।
బండోడ ॥పంఢరి॥

దాపటోల్పటిఎడ్లపగ్గాల్బిగ్గరపట్టి ।
మాపటికవహోతమువద్దఎడ్లనుకట్టి ।
మాపేవిశుద్ధము । మార్గముకనిపెట్టి ।
ఓపికతోబండి । ఆగ్నేయమునకొట్టి ।
విఠ్ఠల్ విఠ్ఠల్ యనుచుమమ్ము। పంఢరిజేర్చోయిబండోడ॥పంఢరి॥

ప్రొద్దుపొడువకముందు । గంగాయమునాయందు ।
ముద్దుగాస్నానముచేయించినీవందు । దిద్దితిలకమునొసట ।
బండికట్టీముందు । సద్దుచేయకభజన । చేయుచుగుడియందు ।
విఠ్ఠల్ విఠ్ఠల్ యనుచుమమ్ము । పంఢరిజేర్చోయి ।
బండోడ ॥పంఢరి॥

పుండరీకాక్షునిపూజనచ్చటచేసి ।
పిండివంటలతోటినైవేద్యమునుజేసి ।
రెండుజ్యోతులునిల్పి । హారతియునుచేసి ।
దండిగుహాలాదారి । అజీము వేంచేసి ।
రాండిసర్దార్ నగరమునకు । మళ్లిపోదముబండోడ ॥పంఢరి॥

50. కీర్తన - రా॥ కన్నడ తా॥ ఆది.

ఘనఘనారణ్యాముల । జనసిసీతవడ్చుల ।
వినివినిమృగముల । జనని జేరెవగపుల ॥ఘన॥
తనపాప్తంబును । తా । దూరుకొనుచుసీత ।
కాననములోనేలబడి । ఏడ్చుచుండెసీత ।
తనపతిశ్రీరాముడే । తనకుశత్రుడాయె ।
తనమరదేలక్ష్మణుడు । కానలోదలిపోయె ॥ఘన॥
రజకునిమాటవిని । రాముడిటులచేసె ।
నిజమోకల్లయోబ్రహ్మ । నొసటఇటులవ్రాసె ।
ప్రజలయందురామసీత । రద్దిఅయ్యెపోయె ।
కుజనులకు । సుజనులెల్ల । శిరమువంచనాయె ॥ఘన॥
వెతకివెతకిలంకజొచ్చి । నన్నుతెచ్చిరామ ।
సతిపై ఇటునిందమోప । న్యాయమేనరామ ।
క్షితిలోఈసీతబ్రతుకు । వ్యర్థమైపోయె ।
పతివదలినసతికిఇక । చావురాకపోయె ॥ఘన॥
దశరథమహారాజునకు ।, కోడలయ్యెనేను ।
దశదిశలందుప్రఖ్యాతి । అయ్యెనేను ।
కుశలమెరుగరామ । నా । శోకమధికమాయె ।
దశలున్నకర్మనా । చేతచేయనాయె ॥ఘన॥
మృగములుజగదీశ్వరునికి । ప్రార్థనలుచేయగా ।
జగధీశుడుమృగములకు । ఆజ్ఞనపుడునొసగగ ।
జగతేలెసీతమ్మకు । మాటపలుకులాయె ।
తెగతెగమృగములు । బాగచెలిమిఆయె ॥ఘన॥

శోకమేలనమ్మనీవు । లోకమాతవమ్మా ।
శుకపికరవములిని । పండ్లుభుజించమ్మా ।
ఏకచక్రవర్తిగృహము । నీగర్భమాయె ।
సకలబాధలుఇక । నిన్నువదలిపోయె ॥ఘన॥
వాల్మీకాశ్రమమునకు । పోవుదమేతల్లీ ।
కాల్బలములుమృగములెల్ల । వెంటవచ్చుతల్లీ ।
నిల్వవలదునీకు । నవమాసములైపోయె ।
లోకమేలెపుత్రుడుఇక । నీకుకల్గనాయె ॥ఘన॥
లెక్కలేనిమృగములెల్ల । దారివూడ్చుచుండె ।
చక్కగఆమార్గమున । సీతపోవుచుండె ।
గ్రక్కునవాల్మీకముని । దరిశనంబాయె ।
నిక్కముగమునికిసీత । కూతురైపోయె ॥ఘన॥
సీతామృగములకథ । బుధులతోవినిఅజీం ।
శక్తికొలదికీర్తనవలె । వ్రాసెదీనుడీఅజీం ।
సీతాపతిరాములకు । వ్రాతతప్పదాయె ।
కథసర్దార్‌నగరమందు । జనులుచదువనాయె ॥ఘన॥

51. కీర్తన – రా॥ దర్బార్॥ కన్నడ మిశ్రిమ తా॥ ఏక.

సాకారమేసంపూర్తై । నిరాకారమైనిలుచునురా ॥సా॥
ఆకారమేఓంకారంబై । త్రిలోకములుసృష్టించెనురా ॥సా॥
సాకారంబెనిరాకారమై । నిరాకారమెఓంకారంబై ।
అకారఉకారమకారమనునది ।
మూడక్షరములుముల్లోకంబై ॥సా॥

నిరాకారమునఓంఉత్పత్తై । త్రిమూర్తులయ్యెత్రిలోకమయ్యె ।
త్రిశబ్దకర్త త్రిగుణాతీత । సర్వముతానెనిండియుండగ ॥సా॥

కన్నులుచూచుచువీనులువినుచు ।
జిహ్వాతోబల్కుచునాసికపీల్చుచు ।
అన్నిటతానే । అన్నియుతానై ।
వున్నవిరాటుదెలీలని తెలియగ ॥సా॥

ఊపిరుండగపాపిజీవుడ । రాపుజేయకగురుకడజేరిక ।
నీవేదిక్కని వేడుఅజీముకు ।
తావుననిలుపునుమనుసుకునిక్కము ॥సా॥

52. కీర్తన – రా॥ కేదారగౌళ తా॥ రూపకము.

ఆత్మసాక్షాత్కారమైన । వారేధన్యులు। నిజముగజగమున॥ఆ॥

ఆత్మసాక్షాత్కారమయ్యి । అంతరాత్మనెరిగితిరిగి ।
పరమాత్మునిధ్యానించెటి । వారే । ధీరులు । శూరులు ॥ఆ॥

మూలధారమూలమెరిగి । బ్రహ్మాధారమీదవెడలి ।
మణిపూరకమందుమునిగి । తేలినవారే । పుణ్యులు ॥ఆ॥

అందుపైవిశుద్ధమెగరి । ముందుదారిసూటిఎరిగి ।
పొందుగానుఈశ్వరునకు । వందనమందురుభక్తులు ॥ఆ॥

ఆగ్నేయమెగసిపిదప । సుజ్ఞానపుత్రికుటిజేరి ।
స్వప్నలోఆత్రిపురహరుని । తిరిగినవారేయోగులు ॥ఆ॥

పిల్లలాటకాదజీమది । అల్లమహాప్రభులీలచూడు ।
యుల్లమందునగనితత్వము । త్వంపద । తత్పదమెరుగుట ॥ఆ॥

53. కీర్తన - రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

అలంపూరుఇదేకదా । చాలప్రఖ్యాతాయెగద ।
బాలాబ్రహ్మేశ్వరస్వామిగుడి । మహాస్థళంబని తెలిసెగద ।
ఓ॥ అంతర్ గంగా । జ్యోతిర్లింగ । మనసా । చూడగరాదా ।
దక్షిణకాశిదిగాదా ॥అల॥

హిందుసహోదరులందరు । పొందుగ ఇచ్చటవచ్చెదరు ।
అందరుబ్రహ్మేశ్వరస్వామికి । పూజలుభక్తితోచేసెదరు ।
ఓ॥ ఇచ్చటఅంబాజోగుళాంబ । మనసాచూడగరాదా ।
దక్షిణకాశిదిగాదా ॥అల॥

తూర్పునతుంగభద్రనదీ । పడమటఅలంపురంబది ॥
ఉత్తరకున్నది । కుడెల్లి సంగము । దక్షిణకున్నదిఅదేనది ।
ఓ॥ త్రివేణిసంగముఅందేలింగము । మనసాచూడగరాదా ।
దక్షిణకాశిదిగాదా ॥అల॥

త్రికర్ణశుద్ధిగ జేయవు । త్రికుటాద్రెక్క నేర్వవు ।
త్రికాలసంధ్యజేసెవుపము । గురువుతోమనసానేర్వవు ।
ఓ॥ గంగాస్నానము । చేసెస్థానము । తెలుసుకమునుగగరాదా
పాపనాశిదిగాదా ॥అల॥

ఎంతపుణ్యస్థళంబిదీ । వేదాంతరహస్యము తెలుపునది ।
చింతలోదలేకాంతములుంటె । జ్యోతిజ్వాపులింగమది ॥
ఓ॥ చంచలమనసా । అచలంబై తె । నిశ్చలతత్వముగాదా ।
శివశివయనుకొనరాదా ॥అల॥

మహాశివరాత్రి శుభదినము । బ్రహ్మేశ్వరనిరతోత్సవము।
జిహ్వా తెలిపినవైభవముంటె । చూచెవారికిఆనందం ।

ఓ॥ అజీంధడాఖ్రవ్రాసినపాట । నిజమగుతత్వముగాదా ।
సుజనులుచదువగరాదా ॥ఆల॥

54. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఆట.

తారకమునాల్గక్షరములన్నా । ఈతారకామృత ।
సారమేఇకగ్రోలవలెనన్నా ॥తా॥
తారకములనెఅక్షరములు । నాల్గునిజమనిచూడుమనసా ।
మీరకనుగురువాజ్ఞపీటిని । నమిలిసారముమ్రింగుమనసా॥తా॥
తాకుమొదటనెవిరచికొరకి । రాకుపిదపనమిలిచూచి ।
కాకుకుడిచినపొట్టనిండును । మాలోమునిగిలైముక్తుడన్న॥తా॥
తారకంబనెఅక్షరంబులు । అర్థమెరుగుటకష్టతరము ।
తారకమునుతరించెమార్గము । గురువుతోఇకనేర్వుమన్న ॥తా॥
మాటిమాటికితారకంబనే । మాటకోటలుదాటుచున్నది ।
తాటిచెట్టుప్రమాణమెగిరిన । సూటిగానమనసవన్న ॥తా॥
తారకముతరించలేక ।. దూరుచుండుఅజీముమనసుకు ।
తారకమునుతరించెవారి । పాదములకుమ్రొక్కుచున్న ॥తా॥

55. కీర్తన – రా॥ కమాచి మిశ్రమ తా॥ ఏక.

రాండీరాండీఅందరము । రాములభజనచేయుదము ।
మనసేమనదీమందిరము । భక్తితోభజనచేయుదము ॥రాండీ॥
సోహంకస్త్వంబరయుదము।సోహంవింటుఅంటుందాము॥రాం॥
కుడిఎడమలకుతిరుగుచును। మూడువేణులతోగూడుదము॥రాం॥
తాఎచ్చటనోమాఎచ్చటనో।రహస్యమెరగిరమింతాము॥రాం॥

రాగము తాళము చిటికెలను ।
బాగుగ వాయించుచు వ్రసంగము ॥రాండీ॥
ముక్తిమార్గంబిది యెఱజీం । శక్తితో నడచుచు పోవుదము ॥రాం॥

56. కీర్తన – రా॥ యమునాకల్యాణి తా॥ జల్వ.

నేనా రాముని ధ్యానించుట । ఇలనీవా మనసా ।
నేనా రాముని ప్రార్థించుట । ఇలనీవా మనసా ॥నేనా॥
ఒకస్థానంబున నే । పుట్టియు పెరిగి మేము ।
సకలా బాధలు । నావం తేకదా । నీవా మనసా ॥నేనా॥
మన ఆకారంబె ఇలా । సాకారము లా యెకదా ।
వినికనుచున్నది । అది । ఏదియో తెల్పుమనసా ॥నేనా॥
నీకా ధర్మ అధర్మంబులుగ నెశక్తియుక్తి ।
నాకీ కర్మలు ఇవి । నీకును లేవా మనసా ॥నేనా॥
త్రిగుణములున్నవట । నీమదిని మీఁడీ నిండీ ।
త్రికర్ణ శుద్ధిగ నే । చేయుట నీవా మనసా ॥నేనా॥
ఇహపర సౌఖ్యములు । నీకును నాకున్నవిగా ।
సహజము ఏదో అజీం । తెల్పుడు । తెల్పుడు మనసా ॥నేనా॥

57. కీర్తన – రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

మనస రాముని ధ్యాన్నము చేయవు ।
నను రామా అనని వ్వవుగా ॥మన॥
ఘనమగు సదనము । హృదయములున్నది ।
గానవు ననుగనని వ్వవుగా ॥మన॥
మధురమైన రామరసము । సారము ను ఇక గోలుమా ।

ముదమునను మదిరాముని। నాట్యము। ఆడవునను ఆడనివ్వవుగా॥
నిష్ఠజేసెక్రమముగురువును । ఆశ్రయించి తెచూవుసుమ ।
దుష్టగుణములు వదలవునీవు । నన్నునువదలగనివ్వవుగా ॥మన॥
గొప్పఅధికారీవిపురికీ । తప్పుతో ోవలు నడువకుమా ।
తప్పశిక్షవిధించీపరులకు । ననువప్పనిఅనివచియింతువుగా॥మన॥
నీవేనాన్యాయాధిపతివి । నీవేనాకధిపతితవుగా ।
నీవుత్రివిధస్వరూపములుగ । సత్యగుణంబుననడుపుసుమా॥మన॥
సత్ చిత్ ఆనందమంత । సత్వరజోతమగుణములుగా ।
సతతముమదిలోఅజీముధ్యాన్నము ।
చేసియునను జేయింతువుగా ॥మన॥

58. కీర్తన – రా॥ ఆనందభైరవి తా॥ ఆట.

వెయ్యరా మోడీ వెయ్యరా ।
గురుపుత్రులంత । వెయ్యరా । మోడీ వెయ్యరా ॥వెయ్య॥
అయ్యగారికటాక్షమొందిన । సోదరీసోదరులుఎల్లరు ।
అయ్యమోడినితలచిఇంకా । మాయలన్నీవదలిమీరు ॥వెయ్య॥
తనుమనంబుధనంబిచ్చి । అనివినిమరికనుటనేర్చి ।
జననమరణము ఖేదమొదలి। తానెతత్వంబనుచుమీరు॥వెయ్య॥
మూడు రెండ్లనుమూసివేసి । జోడుజ్యోతులమెలగజేసి ।
నాడులన్నిటినిలిపివేసి । ఏడుకొండలుఎక్కిమీరు ॥వెయ్య॥
సూర్యచంద్రునిమధ్యనిలచి । తారచూచుటగగనమెగసి ।
నూరుఎందుకుఓంశబ్దం । శంఖునాపూరించిమీరు ॥వెయ్య॥
గురువు చెప్పినగుట్టువదలి । పరులపదవికిఆశపడుచు ।
ఘరనుసర్దార్ నగరమందు । నిలచియున్నఅజీంధడాఖ ॥వెయ్య॥

59. కీర్తన - రా॥ జంఝూటి తా॥ ఏక.

ఎంత భాగవున్నదన్నా । రామనామభజన ।
చింతలొదలివిన్నకన్న । జిహ్వతో అనుకున్న ॥ఎంత॥
శివశివయని ఓం । నమశ్శివాయయని ।
శివరామనామమధురం । భక్తులెల్ల గోలుచున్న ॥ఎంత॥
అంగమందులింగస్థానం । శివాలయంబది ।
అంగభంగముచేసేలింగ । భక్తులారచూచుచున్న ॥ఎంత॥
గురుబోధలైనవారు । గురుబోధకానివారు ।
హరిహరభక్తులంత । మిత్రులైయున్నరన్న ॥ఎంత॥
సర్దార్ నగరం । గ్రామమందు । వీరాంజనేయగుళ్లో ।
సర్వత్రులుగుమిగూడి । రామధ్యాన్నముచేయుచున్న ॥ఎంత॥
అజ్ఞానంబుత్రోసివేసి । సుజ్ఞానంబునొసగు రాము ।
ఆజ్ఞబద్ధుడైనఅజీము । మొరాలకించుమన్న ॥ఎంత॥

60. కీర్తన - రా॥ కల్యాణి తా॥ రూపకము.

రామకృష్ణయననిజిహ్వా । ఉండుటెందుకో । జీవా ॥రామ॥
కష్టంబనకనుతప్పక । సరిగరిసరినిసలంటది ।
ఇష్టంబైనటుసీనిమ । పాటలుపాడుచునుంటదీ ॥రామ॥
నేటుగసంగీతపరుల । పట్టుకొవర్లుచుచుంటది ।
నిష్ఠాధ్యానంబెరుగక । తులువాపలుకుచునుంటది ॥రామ॥
మనసంటెనెకద ఈజిహ్వాయు । అటులనుచుంటది ।
వినిజిహ్వాతో ఈతనువిది । గప్పావవినుచుంటివికద ॥రామ॥
అన్నదివిన్నదిఅన్నీ । కన్నులేకనుగొనుచుండును ।
పన్నగశయనాముఖ్యాలు । ఎవరో కానను నేనిక ॥రామ॥

ఈషణాత్రయములచిక్కిన । దూషణజిహ్వాకుచేసిన ।
ద్వేషములొందలించవె । నాపోషణకర్తవునీవిక ॥రామ॥
ధరసర్దార్ నగరములో । నిరతముఅజీంధడాఖు ।
మరువకనినుదలచునట్టి । జ్ఞానంబొసగుటమొరలిడే ॥రామ॥

61. కీర్తన - రా॥ మాండు తా॥ ఆది.

కదులదుపాముదీ । పుట్టలోయున్నదీ ।
భుసగొట్టుచునే । యున్నదిరా ॥కదు॥
ధరపైతోకయులేదెటుపట్టుదు ।
శిరమాకాశం । పైఎటుకొట్టుదు ।
హరిహరఫణికెటు । ఆరడిపెట్టుదు ।
తరుముచుదానికి । ఎటువెలినెట్టుదు । జీవా ॥కదు॥
పుట్టలోనడుమది । కూర్చొనియున్నది ।
ఘట్టిగకుండలివేసుకయున్నదీ ।
చుట్టదిదిశలంజూచుచునున్నది ।
నిష్ఠాజేసెడి । స్థలమునయున్నదీ । జీవా ॥కదు॥
గృహమునమబ్బులో । గుప్పునదుమికితి ।
సోహంబనురోకలిచేబట్టితి ।
మోహంబున । ఆపామునుజంపితి ।
కోహంకస్త్వంభావంబొందలితి । జీవా ॥కదు॥
దక్కితిచంపితి । పామునునేనని ।
ఎక్కితిపుట్టను । నిక్కిచూచితిని ।
చక్కనివెన్నెలచుక్కలరాయుని ।
పక్కణమునమున । పరబ్రహ్మకళ । జీవా ॥కదు॥

గురువరపుత్రిష్ఠాత్రై మునువారికి ।
హరిహరభక్త సమాజమువారికి ।
నిరతముభజన జేసెటివారికి ।
శరణనిమ్రొక్కె అజీంధడాఖ । జీవా ॥కదు॥

62. కీర్తన - రా॥ అరభి తా॥ ఆట.

కృతఘ్నుడను నేను రామా ।
ఘోరాపాపాత్ముడను నేను రామా ।
ధరణీలోవరులెల్ల భజన । చేయుచునుండ ।
వారికెల్లను నేను । వెక్కిరించుచునుంటి ।
ధర్మమొదలిఅధర్మంబూని । సత్యవ్రితులనసత్యులంటిని ।
సర్వకాలమునీదుస్మరణ । జేసెవారలకష్టపెట్టిన ॥కృ॥
శాంతిక్షాంతయురానెరాదు । రామా ।
భ్రాంతినామదివదలిపోదు ।
కాంతలెచ్చటనున్నచూచి । దూషింతును ।
అంతుతెలియనివెన్నో । దుష్కర్మలేయుండె ।
పంతమొదలనివృత్తులన్ని । చెంతజేరెనువదలిపోవు ।
వింతలన్నివిన్నవారలు । పాదరక్షతోకొట్టుచున్న ॥కృ॥
నాపాప్తమిదియేమొ రామా ।
ఇట్లుముద్రించె । నాసటిపై బ్రిహ్మ ।
ఈపాప్తమునుదుడిచి । జ్ఞానలేఖయువ్రాసి ।
ఆపదలనుబాపు । నీపాదములువిడువ ।
భేదభావముపూనినే । నజ్ఞానమనెడికత్తిబట్టితి ।
వదలగొట్టుఅజీమునేడు । వదలదదియజ్ఞానఖడ్గము ॥కృ॥

63. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ ఏక.

శంభుశంభుశంభుశంభు । శంభుశివశంకరా ।
శంభుఅల్లమహాప్రభు । జగమెల్లనీవెరా ॥శంభు॥
మొరాలకించిమమ్ము । కరుణతోబ్రోవరా ।
త్రికాలవాసిశంభు । త్రిశూలధరహార ॥శంభు॥
మండలధిపతిత్రిశబ్దకర్త । త్రిగుణాతీతప్రవిమలఓంకార ॥శంభు॥
నీవుతప్పఇతఃపర । వేల్పులన్నికల్లరా ।
కావుమయ్యనన్నుఅజీం । నీవేజగదీశ్వరా ॥శంభు॥
సద్గారునగరభక్త । సమాజపోషఘన ।
దయార్ద్రిహృదయజ్ఞాన । దాయకత్రిపురహార ॥శంభు॥

64. కీర్తన - రా॥ మోహన తా॥ జుల్వ,

జై దేశికేంద్రమీకు । జయమీమంత్రమహిమలకు ॥జై దే॥
నేనేకదగురుపుత్రుడ । నేనేకదమీదాసుడ ।
నేనేమీదుపదభృత్యుడ । నిరతముమిమునమ్మియుంటి ॥జై దే॥
ధరతారకమంత్రమదియే । స్థిరముగతరియించునటుల ।
వరమొసగినవారెమీరు । గురునాథాదీనపోష ॥జై దే॥
జ్ఞానధ్యానముసుసమాధి । స్నానస్థానస్వప్నస్థిష్ట ।
సూన్యాసనంబునందు । గనుమనిరాదృక్కునందు ॥జై దే॥
గంగయమునసరస్వతీనది । సంగమయ్యెస్థళమదిఇది ।
అంగమెల్లభంగపరచి । లింగమంచుజూడుమన్న ॥జై దే॥
గురుకుమారస్వామిఇట్టి । తరగనిఆస్పదమునొసగి ।
సద్గారునగరమున । అజీం । హరిధ్యానముచేయుమన్న॥ జై దే॥

65. కీర్తన - రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

కల్లనిజమాయెగా । కోరికతీరెగా ।
సాటివారునవ్వుచుండ । తల్లడిల్లనాయెగా ।
ఓ...గిరులుచూచె। మృగములుబలికె। చిత్రముకాదా రామా।
చిత్రముకాదా రామా ॥కల్ల॥
ప్రాప్తమిటులాయెగా । ప్రేమలోదలిపోయెగా ।
ప్రేమగల్లమరదినన్ను । కానలోదలిపోయెగా ।
ఓ...రజకునిమాటరాజులువప్పుట । చిత్రముకాదా రామా ।
చిత్రముకాదా రామా ॥కల్ల॥
రామరాజ్యంబాయెగా । రాజసగుణములుహెచ్చెగా ।
నిర్మలమైనహృదయమునందున। కామక్రోధములొచ్చెగా।
ఓ...రామాయణముపారాయణులకు। చిత్రముకాదా రామా।
చిత్రముకాదా రామా ॥కల్ల॥
అజీముఇట్లువ్రాసెగా । సుజనులకెల్లదెల్పెగా ।
రుజువులేనివార్తలెల్ల । ప్రజలువప్పినారుగా ।
నాటకమాడిరిసర్దార్ నగరులో । చిత్రముకాదా రామా ।
చిత్రముకాదా రామా ॥కల్ల॥

66. కీర్తన - రా॥ గరుడధ్వని తా॥ ఆట.

శివశివాయనియందునా । నిను । కేశవాయనియందునా ।
దేవుడాయనియందునా । శ్రీరామకృష్ణాయందునా ॥శివ॥
ద్వైతమొదలుకుందునా । అద్వైతమునునిలచుందునా ।
వేదశాస్త్రపురాణములను । చెవులతోవినుచుందునా ॥శివ॥

పూజఎవరికిచేసుకుందును । పూజ్యులెవరనియందును ।
పూజఅర్ధమెపూజయున్నది । పూజనేనైయుందును ॥శివ॥
నిరంజనాయనియందునా । నిరూపుడాయనియందునా ।
విరాట్స్వరూపుడవైనిలచిన । లీలనీదనుకుందునా ॥శివ॥
నీవునీవనుచున్ననన్ను । కావుదీనపోషణ ।
నీవెఅల్లమహాప్రభో । అజీమటంచునుతలుతునా ॥శివ॥

67. కీర్తన – రా॥ మిశ్రమ బిళహరి తా॥ ఏక.

నిన్నేధ్యానించవలె । ఈశ్వరా । జగదీశ్వర ।
నిన్నేప్రార్థించవలె । ఈశ్వరా । జగదీశ్వర ॥నిన్నే॥
మానాభిమానములొదలి । స్నానముగంగాయమునలొచేసి ।
స్థానములున్నమురుకులనూడ్చి । గానముశంభోయనుచుచేసి ।
పూనికరేచకకుంభకపూరక । తోడుత ।
ఓంశబ్దమునుపూరించి । పూరించి । మించి ॥నిన్నే॥
ధ్యాసలన్నిసున్నచేసి । ఆసనంబును । తనువునుచేసి ।
నివాసమందునమనస్సుచేసి । మోసపోకనుశంభో ।
శబ్దం । పూరించి । పూరించి ॥నిన్నే॥
మూలాధారంబేదోతెలసి । కేలుమోడ్చుకఅచ్చటనిలచి ।
మూలలొగణపతికొలువునుకొలచి ।
మేల్కతోబ్రహ్మాధారంబందున ।
శంభోశబ్దం । పూరించి । పూరించి ॥నిన్నే॥
గ్రక్కునవదలియుబ్రహ్మాధారము ।
చక్కగచేరియుమణిపూరకము ।

నిక్క మెనిలచి । అనహాతపురము ।
శంభోశబ్దం । బూరించి । బూరించి ॥నిన్నే॥
విశుద్ధఆగ్నేయములలోనిన్నే । నిశ్శబ్దంబై । తలచుచునిన్నె ।
దశదిశలలోచూచుచునిన్నె । సుశ్శబ్దంబులో అజీమునిన్నె ।
శంభోశబ్దం । బూరించి । బూరించి ॥నిన్నే॥

63. కీర్తన - రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

గురువుబోధమరచిశిష్యుడు । గురువెదిక్కనుటెందుకో ।
గురువరానన్నాదుకోమ్మని । మొరలిడుటఇటులెందుకో॥గురు॥
మంటిబొమ్మా । మనుజుడనిఇల । జనులకెల్లగుర్తైగా ।
మంటిలోబంగారుదొరికితె । మంట్లోకలుపుటఎందుకో ॥గురు॥
పంచభూతములన్నిమంట్లో । సంచరించుచునున్నవి ।
పంచీకరణిమరచినీవు । పంచాక్షరియనుటెందుకో ॥గురు॥
శిక్షగురువుమోక్షగురువు । నిశ్చయంబేఇమవురు ।
అక్షరక్షరవిద్యనేర్పితె । మరిచెశిష్యుడుఎందుకో ॥గురు॥
హరిధ్యాన్నముచేయుమనెనా। గురువుధ్యాన్నముచేయుమనెనా
సర్వావస్థలయందుహరినీ । దలచకుండుటఎందుకో ॥గురు॥
భారకర్తగురువుయనితన । ధర్మకర్మలుమానియు ।
ధీరశూరచోరులనుతన । మదిలోకలుపుటఎందుకో ॥గురు॥
పుట్టినరులుచచ్చిఇలలో । బ్రతికిరనివినికన్నవా ।
కాష్టమందుకాల్చితనువును । ఏడ్చుచుండుటఎందుకో ॥గురు॥
సర్వకాలముఉండునని । సద్గురునగరులోఓఅజీం ।
మరచిమృత్యుదేవతనుఇటు । మురయుచుండుటఎందుకో॥గురు॥

69. కీర్తన – రా॥ ఆనందభైరవి తా॥ ఆట.

ఇతి డేనా । సద్గురురాయు । డిత డేనా ।
ఇత డేగా । ఆత్మసాక్షాత్కార । రూపమున ।
హితబాంధవుడై మదిలో । సతతము వెలయు । విభు ॥డిత॥
తనువాసనము వేసి । మనసునిల్పగ జేసి ।
కనులమధ్యచూపు । కానచేసిన । సద్గురు ॥డిత॥
ముద్రభూచరిచూచి । కుండలికదలించి ।
చంద్రసూర్యులమధ్య । జననేర్పినమాన్య ॥డిత॥
నాగస్వరమును ఊది । నాగుబామును లేపి ।
బాగుగాఆడించె । బాటచూపిన । ప్రభువరు ॥డిత॥
ఇట్టట్టుకదలక । నిక్కిచూచుదాన్ని ।
పొట్టపొట్టపొడచివేసి । సూటిగనప్పుడ్డదార ॥ఇత॥
ఆరుచక్రములపై । సహస్రమందున ।
అరమరలేకస । త్వరతిరుగజేయుఘను ॥డిత॥
యోగప్రాణాయామ । మిదియేసమాధియని ।
యోగాద్యంతము తెల్పు । యోగానందుడజీము ॥ఇత॥

70. కీర్తన – రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

ఈశ్వరధ్యాన్నము నేమరచున్న । ఈశ్వరుడునను మరువడుగా ॥ఈ॥
ఈశ్వరుకరుణాచూడుడినాపై । ద్వేషము లెన్నడుఉంచడుగా ॥ఈ
తొమ్మిది నెలలాతల్లిగర్భమున । నెమ్మదిగాపోషించెనురా ।
ఇమ్మహిలోననుసృజించిఈశుడు । ప్రాణముజ్ఞానములిచ్చెనురా ॥
ఈషణత్రయములలోచిక్కి । దోషపుపనులచేసితిరా ।
పోషణచేయుటమానడుఎన్నడు । ఈశ్వరుకృపఇటువున్నదిరా ॥ఈ

కాననెరాడుననుకంటాడు । నేననునవివినుచుండునురా ।
మానవజన్మఇచ్చినఈశుని। ధ్యాన్నముచేయనిహీనుడనేరా॥ఈ॥
హరశివశంకరయననేరాదు । నరుడనెనోరెటువచ్చెనురా ।
కరకరజిహ్వానుకోసినగాని । పరమేశ్వరయన నెరుగదురా ॥ఈ॥
నాతప్పేనామనసుదితప్పే । వ్రాలేబ్రహ్మిటుఁవ్రాసెనురా ।
వ్రాతత్రైలోక్యకర్త అజీము। రాతిగవ్హానయమః చేసెనురా॥ఈ॥

71. కీర్తన – రా॥ బేగడ తా॥ ఆట.

ఇహమందుపరమున్నదీ ।
ఈఇహము అస్థిరమని తెలియుచున్నదీ ।
ఇహపరసుఖములు । ఇహమునందుననుండు ।
దేహమొదలినపిదప । దొరుకనేరవుమనసా ॥ఇహ॥
దేహమందునగలిగియుండిన । మోహపాశములొదలివేసి ।
దేహమొదలివిదేహివయ్యి । బ్రహ్మజ్ఞానమెరగి-యుండ ॥ఇహ॥
పృథవిఈనరదేహము । కృశిచేయుచునుండు। జేయనధర్మము।
దేహమందునయున్న । దుర్గుణములదునిమి ।
సోహంసోహం । సోబీజం । ఆత్మయందునజేర్చి ।
ధ్యానజ్ఞానముతోడనీవు । త్రివేణిసంగముజలముదెచ్చి ।
మానకయుఆబీజమునకు । మరువకనుపోషించుచుండ ॥ఇహ॥
ఇగురేసిప్రభలించును । ఇహపరమందు। అదినీకుఫలమిచ్చును।
జగమునందుననీవు । బ్రతికియున్నన్నాళ్లు ।
నిగమగోచరుడైన । వానిధ్యాన్నముజేసి ।
పగలురేయనితలచుకొనక । త్రికాలమందాధ్యాసయుంచి ।
భోగభాగ్యములొదలజీము । శివునిస్మరణజేయుచుండు ॥ఇహ॥

72. కీర్తన - రా॥ శుద్ధబెంగాళ తా॥ ఆది.

పల్లవి॥ హరినీధ్యాన్నము చేయని । ఫలము ।
గుడిచితి నే । నరుడై ఇలలో ॥హరి॥

అ। పల్లవి॥ నిరతమునినునే । ధ్యాన్నముజేసెటి ।
జ్ఞానమొసంగుట । మొరలిడుచున్న ॥హరి॥

చరణము॥ త్రికాలములలో । మరువకనిన్ను ।
హృదయమందుననిలచి । తరగనిఆస్పద ।
మొసగుఅజీముకు । కరివరదుడట ।
దరిజేర్చుముఇక । దీనునిబ్రోవవే ॥హరి॥

73. కీర్తన - రా॥ బిళహరి తా॥ ఆట.

శివుడువుండేస్థళముఏదమ్మా । ఓపార్వతమ్మా ।
నీకుమొక్కెదజాడచూపమ్మా ॥శివు॥
మొదటగణపతిఆజ్ఞనైకొని । పిదపబ్రహ్మాధారమందున ।
పదిలముగనదిజలమునందున । వెదకి వెదకియాత్మజెందితి ॥శివు॥
బ్రహ్మాధారమునదలుకొని । మణిపూరకంబనెపురము జేరి ।
దేహపరిశ్రమలెన్ని జేసిన । కానసైతిని పార్వతమ్మ ॥శివు॥
నిడచిఆమణిపూరకమును । నిలచియుంటిఅనాహతమున
ఎడమకుడియామూటిమధ్యన । సుడిబడుచునేనాస్తినమ్మ॥శివు॥
అదిరేనామదిబెదిరెకన్నులు । ఇన్నుమిన్ను నేకానసైతి ।
భద్రపరచుటకై ప్రాణి । విశుద్ధమందునేనిలచియున్న ॥శివు॥
దేహామంతటమంటమండియు । భగ్గుభగ్గనెఅగ్నిజ్వాలల ।
అట్టిబాధకుతాళలేకాగ్నేయమందుననిలచియున్న ॥శివు॥

గంగయమునాసరస్వతీనది । సంగమందునమునిగి తేలి ।
అంగభంగంబైతి । గంగాధరుని నేనిక కాననైతిని ॥శివు॥
గిరికిపుత్రివిత్రిపురసుందరి । జననిముజ్జగములకునీవు ।
పుత్రులకునీప్రేమతోడ । శివునికన్నులచూపవమ్మ ॥శివు॥
కర్మజ్ఞానులుబ్రహ్మజ్ఞానులు । ఋషులుమునులుధ్యానజ్ఞానులు ।
నిర్వికల్పసమాధిఘనులకు । కలసిదరిశనమిచ్చినాడట ॥శివు॥
గురువుచెప్పినగుట్టువదలక । పట్టినానీపాదములను ।
గెట్టివేయకజీముదాసును । శివునిచెంత జేర్చవమ్మ ॥శివు॥

74. కీర్తన - రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

శ్రీశైలమేనీనివాసమైతె । నాహృదయంబులోఎవ్వడురా ॥శ్రీ॥
గిరిజమనోహర । ఈశ్వరశంకర ।
రజితగిరినీనివాసమైతే । కైలాసములోఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
గిరులలో శిలలో । శివాలయములో ।
స్థిరముగఅందేనివాసమైతే । త్రిలోకములలోఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
సురులాసురముని । జనులెల్లరునిను ।
హరహరయనినిను । సంస్మరణజేసితే ।
వరములనిచ్చుటఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
నినుకానకనేకానలలోన । ఘనజపతపములుచేసినవారికి ।
ప్రసన్నమైనదిఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥
త్రిపురహరహరయని । త్రిశూలధరయని ।
మార్కండేయుడు మొరలిడుకొనగా ।
దరిశనమిచ్చెనుఎవ్వడురా ॥శ్రీశై॥

హరశివయనుసవిరెండక్షరములు ।
నిరతముఅజీముమదిలోనిలిపితే ।
హరశివయనువాడెవ్వడురా ॥శ్రీశై॥

75. కీర్తన – రా॥ ఖరహరప్రియ తా॥ తిశ్రగతి.

భజనిదికాదా॥ ఓ వైరిమనస । మందిరమందున ॥భజ॥
శ్రవణమనననిధిధ్యాస । తెలసిమదిలోనిలచియున్న ।
అవనిలోనధర్మకర్మ । నిరతముగాజేయుచున్న ॥భజ॥
యమదమశమకర్మలన్ని । నేమనిష్టవ్రతములన్ని ।
కన్నతల్లితండ్రిసేవ । జేసిఆజ్ఞదాటకున్న ॥భజ॥
హరిఎవడా హరుడుఎవడు । కరివరదాకృష్ణుడెవడు ।
పరమేష్టిపితామహుడు । సర్వకర్తనుతలచుచున్న ॥భజ॥
అహింసాపరమోధర్మ । అర్థమెరగిధరణిపైన ।
సోహామనెడితాళముబట్టి । అహంబనెడి లయమునడుప ॥భజ॥
జీవబ్రహ్మవిఖ్యమయ్యె । నవరంధ్రాలకుమధ్య ।
శివఓం కేశవఓం । ఓంనాదమువినుచుయున్న ॥భజ॥
ఆలంపూరుఅజీంధడాఖ । ఇలలోసద్దార్ నగరమందు ।
అల్లమహాప్రభుప్రభజన । భక్తులెల్ల జేయుచున్న ॥భజ॥

76. కీర్తన – రా॥ బిళహరి తా॥ ఆది,

భజనచేయవే । శ్రీరామా నామ ॥భజ॥
ధరయందుమనసా । నరజన్మమెత్తి ।
పరమాత్ముడైన । పతీతపావనుని ॥భజ॥

చిత్తశుద్ధిచేసి । భక్తిభావమెరిగి ।
భక్తజనులఁబ్రోచె । శక్తికల్లవాని ॥భజ॥
ద్వైతాద్వైతమెరిగి । భేదభావమొదలి ।
తత్వాతీతుడైన । ముక్తిదాయకుని ॥భజ॥
ఆత్మనాత్మయందు । నిలచియున్నవాడు ।
నిర్మలాత్ముడైన । నిరతమూనువాని ॥భజ॥
ఆదిఅంత్యమేమొ । పాదు తెలియలేక ।
వాదమేలజీము । ధాతమైనవాని ॥భజ॥

77. కీర్తన - రా॥ బేగడ తా॥ ఆట.

భక్తులొకరితొయొకరు తెల్పండీ ।
ఈపొద్దుమహాశివరాత్రియనుచునుఢంకకొట్టండి ॥భక్త॥
హిందువులకిదిసుదినమనుకొంటీ । ఓహిందుసోదరులార ।
మీరునిద్రపోకండి ।
ముందుకృతత్రేతద్వాపార । యుగములందొచ్చుచున్నది ।
హిందుమతమిది ఎందుకెరుగరు। హిందుసోదరులెల్ల ఇప్పుడో॥భ॥
ఎన్నడునుశ్రీరామయనకున్న ।
అన్నన్న ఈప్రొద్దన్న రామకృష్ణయనరన్న ।
మున్నుమేమెన్నెన్నొచేసిన । పాపకర్మములన్నివదలుట ।
ఆంజనేయస్వామిగుడిలో । భజనచేయుచువుందమన్న ॥భక్త॥
కొంతసేపిటుభజనచేతాము ।
మేమంతహరిశ్రీకృష్ణనామము । స్మరణజేతాము ।
చింతలొదలిమదిలో । ఆగోవిందనామముతలచితలచీ ।
అంతరాత్మానందమొందగ । పంతమొదలకభక్తులంత ॥భక్త॥

మంటిబొమ్మిది । పట్టిబుర్రకద ।
అంటంటుఅనునది । యనుటయెందుకో । అంటుకొంపగద ।
అంటుముట్టనెరా నెరాదది । వెంటఎటువలెవచ్చుచూడుడి ।
వెంటవచ్చేరామనామము । ధ్యాన్నమేఇక చేసుకుందము॥భక్తు॥

రామహరియని । భజనచేయుదమా ।
శ్రీరామలింగస్వామి । పాదసేవచేయుదము ।
మేముమీరనిఅనుటఎందుకు । హిందుబాంధవసంఘమందరు ।
రాండిసర్దార్ నగరభక్తసమాజమున జేరియుభజింతము ॥భక్తు॥

పెక్కునామములొక్కదేవునివీ ।
మ్రొక్కవలెకదనిక్కముగఆయొక్క దేవునికి ।
పెక్కునామములనగ కేశవ । ఈశ రంగ కృష్ణ రామని ।
నిక్కముగజగమెల్లమ్రొక్కె । దేవుడొక్కడజీముచూడిక॥భ॥

78. కీర్తన – రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

ప్రతిదినమునునీధ్యాన్నముచేయక । ఖిన్నుడనైతినిరామా ।
గతినీవే పతినీవే । మతిభ్రష్టటిది నీవుచేసితివా ।
ప్రాప్తమేమొనాదిదిరామ ॥ప్రతి॥
నేచేసినయత్నములన్నియు । భిన్నములాయెనురామ ।
మనవినుమా ననుగనుమా । ఘనమగునీదొక ।
యత్నముచూపియు । నన్నికబ్రోవవెరామ ॥ప్రతి॥
అట్టిటుపోవకమానదుమనసిది । ఏమికచేయుదురామ ।
పట్టుదునా కొట్టుదునా । గట్టిగరామనెనామము ।
బాణముపెట్టునకొట్టుదున్నారామ ॥ప్రతి॥

రాయను బాణము పట్టుట ఇలలో । శక్యము ఎవరికి రామ ।
తామసము రాజసము । కామక్రోధము ల్లాదలనివారి ।
స్వాధీనమౌనా రామా ॥ప్రతి॥
నిరతము అజీము నిను ధ్యానించెటి । జ్ఞానము నొసగుము రామ ।
హరి ఇక నా మొరవినుమా । సద్దార్ నగరులో నిలచిన దాసుని ।
కరుణతో నేలవె రామ ॥ప్రతి॥

79. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ రూపకము.

నీనామము । ధ్యాన్నము చేయుట ।
కోరదు ఈ మనసిక ఎందుకో । రామా ॥నీనా॥
నీవనునది నేనెనిన్ను । నేనునుకనునది నీవె ।
నేనును నీవును ఏకంబయ్యె । స్థలమున వినికనునది ।
ఆత్మమై ధ్యాన్నము చేయగ జాలదు రామ ॥నీనా॥
మున్నే మియు లేనిదిసున్నలో । తిన్నగ శబ్దోంకారం బెటులో ।
ప్రసన్నంబాయెనో తెలియదు । అందుత్పత్తైరి త్రిమూర్తులు ।
అకారు కారమకార మెటులో । రామ రామా ॥నీనా॥
హరిహర బ్రహ్మావీవె । సృష్టిస్థితిలయకర్త వీవె ।
నిర్వికార నిరాకార । పరబ్రహ్మావీవె ।
తరమా నిను వర్ణించుట । ధరసద్దార్ నగరులో ।
అజీము దాసు నిరతము । నిను ధ్యానించెటి ।
జ్ఞానంబొసగవె రామా । రామ ॥నీనా॥

80. కీర్తన - రా॥ కాంభోజి తా॥ ఆది.

అంగమందుననిలచి । రంగనిభజనచేసిచేసి ।
చెంగూనఎగురుచున్నదే ।
ఈప్రాణినాదు । సంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
పవ్వాభతొ్యాలుమెక్కి । దొప్పలకొలదినెయ్యిగొంక్కి ।
గొప్పానవెడలుచున్నదే ।
ఈప్రాణినాదుసంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
పట్టుపీతాంబరంబుకట్టుక । మురసితీసివేసి ।
వట్టిగానెపోవుచున్నదే ।
ఈప్రాణినాదుసంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
బంగారునగలుతొడగి । బంగుళయందువవ్వళించి ।
భంగపరచిపోవుచున్నదే ।
ఈప్రాణినాదుసంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
అంత్యకాలమునందు । చింతలొదలునపుడుఅజీం ।
తత్వార్థము తెలుపుచున్నదే ।
ఈప్రాణినాదుసంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥
ఉండేదిఏదొచూడు । వెడలునదిఏదొచూడు ।
ఉండండేఉంచిపోతదే ।
ఈప్రాణినాదుసంగమునేవదలుచున్నదే ॥అంగ॥

81. కీర్తన - రా॥ రేగుప్తి తా॥ ఆట.

నేనెరుగనటరా నేవిన్నది నేకన్నది ।
గురుడన్నది గుట్టెరుగనటరా ॥నేనె॥

నే నెరుగనటమనసా । నీ పెరుగకున్నావ ।
నీవు నేనునుగూడి । గురుబోధవిన్నాది ॥నే నె॥
నాడేఆగురుమూర్తి । చూడుచూడనిబాగ ।
జోడుజ్యోతులమధ్య । శివలీలచూపించె ॥నే నె॥
రాకపోకలదారి । ప్రాకిపోవుటనేర్చి ।
ఏకనాదముమీటి । ఓంశబ్దంబినుపించె ॥నే నె॥
ఆరు వేరుగ జేసి । ఆరుబంధన జేసి ।
తారకమంత్రము । పఠన జేసిన దెల్ల ॥నే నె॥
ఇంటిమింటికిమధ్య । బట్టబయలుననొకటి ।
కంటికిఇంపైన । కన్యాకుల్కాటికుల్కు ॥నే నె॥
తల్పులన్నియుమూసి । చిల్కులన్నియు వేసి ।
పల్కుపల్కకయున్న । పల్కుతానై పల్కె ॥నే నె॥
మూలాధారము మొదట । సహస్రారమువరకు ।
మేల్కతో ఆఅజీము । వనవిహారముచేసె ॥నే నె॥

82. కీర్తన – రా॥ హిం॥ తోడి తా॥ ఆది.

హరినీధ్యాన్నమందె నామనసు । నిల్పే దేబహుకష్టం ।
దురభ్యాసంబులోనె నామనసు । తిరిగే దేబహుస్పష్టం ॥హరి॥
ఒకేచోటుండినేనుంటే । యనేకచోట్లునదియుండు ।
ఇక నేనేమిచేతయయో । సకలమందంతయుతనఇష్టం ॥హరి॥
ఇదేటిసూక్ష్మ దేహంబో । గడియలోపదవిలేనట్లు ।
సదానీగురుతు తెలియని దే । నాదుఈ దేహంబుండు టేనష్టం॥హ॥
హరి నే నేమిచేతునిక । మనంబునిలువదిసుమంత ।
స్థిరంబుగనిలువ జేయుమురా । కూరిమి పెంపలరబహుధిట్టం॥హ॥

ముదంబలరంగనీస్మరణ । హృదయసౌధమునవెలకొలువు ।
సదాదుర్గుణములనుదృంచె । సుధాగ్రోలించజీమిష్టం ॥హరి॥

83. కీర్తన – రా॥ గరుడధ్వని తా॥ ఆట.

రామనామభజనచేసే । రీతిమనసాఎరుగవు ।
తామసాదిగుణములొదలియు । సుజనులందుతిరుగవు ॥రామ॥
కామక్రోధ లోభమోహా । మదాదులలోమరిచిక్కియు ।
ప్రేమతోతమతల్లితండ్రీ । సేవజేయుటఎరుగవు ॥రామ॥
యాత్రలన్నితిరుగుచున్నవు । రామక్షేత్రంబెరుగవు ।
స్తోత్రధ్యాన్నసమాధియందు । నిలచిఎరుగనేరవు ॥రామ॥
నేనునీవనుచున్నవైతే । నిన్నునీవుఎరుగవు ।
నేనునీవుగుర్తెరింగితె । బట్టబయలునతిరుగవు ॥రామ॥
ఏడుకొండలవెంకటరమణా । గోవిందయనుచుందువు ।
చూడరమణుడు ఏడుకొండల । మధ్యనెచ్చటఎరుగవు ॥రామ॥
అచలమనినీనోటఅనెదవు । చంచలముమదివదలవు ।
నిశ్చలముగభక్తిపద । వైరాగ్యమేమోఎరుగవు ॥రామ॥
గురువుసన్నిధిజేరుటకు । మానాభిమానములొదలవు ।
గుర్తుఎటులౌఆఅజీం । నామాతురమునేతలువవు ॥రామ॥

84. కీర్తన – రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

రామభజనచేయుమనసా । తామసగుణములుమానవుగా॥రా॥
రాముడాపరంధాముడుయున్నది। మందిరంబునుగానవుగా॥రా॥
మదిలోయున్నది మందిరంబు । నాపెగురువుచూపెగా ।
పదిలముగఆగదిలోనిలచి । పూజచేయుటనేర్పెగా ॥రామ॥

కదల మెదలకకూర్చొమని । నిను । ఆసనంబు నేర్పెగా ।
బెదరకనుఆచూపుచూచె । వుపమునీకు నేర్పెగా ॥రామ॥
మనసమందిరమునువదలియు । చంచలంబై తిరిగెదా ।
వసుధలో ఇటుతిరిగినీవు । ముక్తి కానకపోయెదా ॥రామ॥
యాత్రలన్ని తిరిగినేను । వస్తిననుచుపల్కెదా ।
తిరిగినీవు తెలుసుకొనునది । తెల్పుమనగా తెల్పవుగా ॥రామ॥
జపము జేసెవుపముమరచియు । తులసిమాలత్రిప్పెదా ।
కపట మొదలకనీవుసుజనుల । నెపములన్నిఎంచెదా ॥రామ॥
సర్వజనులకుశరణుశరణని । శిరమువంచుకొఓఅజీం ।
గర్వమొదలికఈశ్వర్ అల్లా । దేవుడొక డేఓఅజీం ॥రామ॥

85. కీర్తన – రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఆట.

వినవేమినామనవి । గోపాలబాల ।
వినకున్న దిక్కెవరు । గోపికలోల ॥విన॥
నరజన్మమెత్తి । పామరుడనై యుంటి ।
హరినిన్ను మరచినె । ఇలబ్రితుకుచుంటి ॥విన॥
నిరతము నేనిన్ను । స్మరణ చేయుటకు ।
పరిపూర్ణజ్ఞానంబు । దయచేసిబ్రోవు ॥విన॥
ఈషణత్రియములు । వదలజాలవురా ।
దోషములెన్నెన్నో । జేయుచుంటినిరా ॥విన॥
జగతిలోనాబ్రతుకు । నగుబాటులాయె ।
నగువారిఎదుటనే । వగవపాప్తమాయె ॥విన॥
ఇలలోనఇకనన్ను । వుంచవద్దయ్యా ।
కలిబాధలోద్దలించు । ఇక తాళజాల ॥విన॥

గడిచెఅరువదినాల్గు । సంవత్సరములు ।
నరిసెవెంట్రుకలన్ని । విడువవుభ్రమలు ॥విన॥
అందరికోర్కెలు నెరవేర్చునీవు ।
నందనందనకృష్ణా । మమ్మేలబ్రోవు ॥విన॥
అంత్యకాలమందు । రామాయనిపించు ।
ఇంతేకోరెనుఅజీం । కోర్కెలీడేర్చు ॥విన॥

86. కీర్తన – రా॥ పుష్పతిలక తా॥ ఆది.

నన్నుబ్రోవవే । నందునిపుత్రి ।
భక్తులమిత్ర । యాదవకులపవిత్ర ॥నన్ను॥
నన్నుబ్రోవుమన్న । నిన్ను వేడుచున్న ।
నాదుచిన్నికృష్ణ । నిన్నుమ్రొక్కుచున్న ॥నన్ను॥
ఎన్నడైవనిన్ను । కానకున్న నేను ।
కన్నులందుఃస్పర్శ । తిన్నగానుచూపి ॥నన్ను॥
ఇన్నుమిన్నులన్ని । కానుపించుచున్న ।
వెన్నుపైననున్న । వెన్నదొంగవన్న ॥నన్ను॥
కన్నతండ్రివన్న । నిన్నే వేడుచున్న ।
ఎన్నితప్పులున్న । సున్నచేయుమన్న ॥నన్ను॥
ఎన్నిమాటలన్న । నీవునవ్వుచున్న ।
ఖిన్నుడైఅజీము । నిన్నువదలడన్న ॥నన్ను॥

87. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

ఉండువరకీదేహమన్నివుంటదిరా ।
కండ్లజ్యోతిఅవియన్ని । కంటువుంటదిరా ॥ఉండు॥

ఇరువదొకవెయ్యి । ఆరునూర్ల చుట్టది ।
అరుదుగా నేసోహంబనుచు । హంసఆటాడురా ॥ఉండు॥
దేహముండువరకంత । అహంభావ మొదలివేసి ।
దేహావిదేహివై । ఇహమందుండాలెరా ॥ఉండు॥
జీవబ్రహ్మైక్యమయ్యె । స్థళమందు దేహమందు ।
నీవునేనుముక్తికాంత । గూడెగుట్టుస్థళమురా ॥ఉండు॥
త్రిగుణములన్నియుండె । నిమిడియుంటవిరా ।
త్రివేణీసంగముదాటి । నిక్కినిక్కిచూడురా ॥ఉండు॥
వట్టివాచకభక్తులేమి । జూపజాలరు ।
పట్టుముద్రిలివియని । ముక్కుబట్టిచూపెదరు ॥ఉండు॥
భూచరిఖేచరి । శణ్ముఖిశాంభవి ।
సరిలక్షముద్రఇది । కండ్లుమయ్యమంటరు ॥ఉండు॥
రేచకపూరక । కుంభకమిదియని ।
నీచపూచస్థానముల । గుర్తెరుగుమంటరు ॥ఉండు॥
గురుపుకుమారస్వామి । చెప్పినట్టిగుట్టుఅజీం ।
సర్దార్ నగరమందునిలచి । సాధించుమన్నారు ॥ఉండు॥

88. కీర్తన – రా॥ ముఖారి తా॥ ఆది.

హరినేధ్యానించుచుండవమ్మా । ఓవెర్రిమనసా ॥హరి॥
హరియనునవి । ఆరెండక్షరములు ।
నిరతముగను । శ్రీరామకృష్ణయని ॥హరి॥
ఏకోనారాయణాహరియనుచు । నీమదిలోదలచి ।
పెక్కువేల్పుల । వదలివేసి ।
నిక్కమైనయావేల్పునీవెయని ।
మ్రొక్కుచుమురహరహరిహరియనుచును ॥హరి॥

వాదభేదములువదలివేసి । ఆపాదు తెలసి ।
వేదభావంబుమదిలోనిలిపి ।
నీదినాదియనె । ద్వైతంబాదలిక ।
అద్వైతుండగు । నిరాకారప్రభు ॥హరి॥
కులమువ్యవస్థలము లేనివాడు । ముల్లోకకర్త ।
పల్యారించినకానరాడు ।
దలచుచువానిని । మదిలోవదలక ।
ఇలలోబ్రతుకుచువుండువరకుఇక ॥హరి॥
ధరలోసద్గారునగరమందు । కీర్తనసుఇటుల।
హరికేఅర్పించకోరివ్రాసె ।
నిరతముమదిలోనమ్మిఅజీము ।
ఇటుహరిహరభావనమొకటనియె ॥హరి॥

89. కీర్తన – రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

ఎంతమురికిదేహమునాది । అయ్యోకృష్ణయ్యా । నా ॥ఎంత॥
సంగతంతలోనగబ్బె । అయ్యోకృష్ణయ్యా ॥ఎంత॥
లోనమురికి బైటమురికి । తల్లిగర్భమందుమురికి ।
మురికియందునేనుమురిగి । పెర్గితిర్గిమురియుచున్న ॥ఎంత॥
గబ్బువదలతియ్యదలచి । సబ్బుపెట్టిబడలుతోమి ।
డబ్బెల్లఖర్చాయె । గబ్బింకవదలదాయె ।
దబ్బదబ్బనీళ్లుపోసి । అబ్బబ్బరుద్దుచున్న ॥ఎంత॥
అత్తరుపన్నీరుమంచి । పునుగుజవ్వాజిపూసి ।
కస్తూరిలోగంధంకల్పి । దేహమంతబాగపూసి ।
కొంత మెరుగుపోడర్‌పూసి । ఎంతశుద్ధిచేసినగాని ॥ఎంత॥

దీనిలోనెముట్టుకట్టు । ముట్టునిలచిముద్దకట్టె ।
దీనిలోనెపిల్లకట్టు । దానిలోనెపిల్లపుట్టు ।
శుక్ల శోణిచుట్టుముట్టు । నేనుశుభ్రిమందుఎట్లు ॥ఎంత॥
మురికినరుడు ముర్కిజన్మ । ఎర్కఎర్గితెలుపుకున్న ।
తుర్కఅజీమునామమన్న । ముర్కితత్వముర్వాసుకున్న ।
పరమభక్తులారమీకు । శరణార్తిచేయుచున్న ॥ఎంత॥

90. కీర్తన - రా॥ హిం॥ సురట తా॥ ఆది.

రంగాపంఢరినాధ । రంగాపుండరీకాక్ష ।
రంగాశ్రీపాండురంగ । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥
కస్తూరిరంగా । రంగామోహనరంగ ।
రంగాకావేటిరంగ । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥
రంగానీనామభజన । రమ్యముగచేయుచుండ ।
రవ్వంతచూడవేమీ । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥
కరుణాలవాలనీకు । కరుణేలరాదునాపై ।
కరుణతోబ్రోవురంగ । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥
పంఢరొాదలినీవురావు । పల్లెలొాదలిమేనురాము ।
కండ్లచూతుమెటులనిన్ను । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥
అండాండమందురంగ । పిండాండమందురంగ ।
బ్రిహ్మాండమంతఅజీం । విఠలవిఠలవిఠ్ఠల ॥రంగ॥

91. కీర్తన - రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రాండీరాండీవేగరాండీరాండీ ।
కార్తికమంటనేడు । చూతముపాండి ॥రాండీ॥

రాండి వే భక్తులార । కాయశక్తి రిత్యాండిమీరు ।
దండిగాను పూజసేయు । అంజనేయస్వామిగుడికి ॥రాండి॥
కృష్ణుడు కాళింగుని । మడుగులో నత్రొక్కినట్లు ।
కామక్రోధము లనెల్ల । రామనామమడుగులత్రొక్కి ॥రాండి॥
అష్ట వేసి అష్టతీసి । మూడుకాల్వల్దాటివేసి ।
ఆరుమూడు ఏకముచేసి । రామకృష్ణయనుకుంటు ॥రాండి॥
హిందుబంధుమిత్రులార । గురుమూర్తిపుత్రులార ।
సం దేహంబువదలిమీరా । నందాముకుందయనుచు ॥రాండి॥
ద్వైదభావంబొదలి వేసి । వాదంబెల్లత్రోసి వేసి ।
నాదంబినుచుండుఅజేం । సోహంశబ్దంవదలకుండ ॥రాండి॥

92. కీర్తన – రా॥ మధ్యమావతి తా॥ అట.

ఎచటయున్నాడో । సద్గురుమూర్తి ॥ఎచట॥
ఎచటయున్నడోకానీ । జాడ తెలియగరాదు ।
అచలమార్గముబోధ । చేసినమహానీయుడు ॥ఎచ॥
ఎరుకచేయించె మరచినదెల్ల । మర్పువదలించె ।
తర్కవాదమున్నిమాసిపోవుటచేసి ।
ఎరుకలేనిది । ఎరుగచేసినమహానీయుడు ॥ఎచ॥
బాటచూపించె । సూటిగరాక పోకలెరిగించె ।
మాటనిల్పినవాడేనిజశిష్యుడనిపలికి ।
మాటనాచెవియందు । చెప్పినమహానీయుడు ॥ఎచ॥
జోడుజ్యోతులమధ్య । బాగచూడనేను ।
మూడు వేణులుయున్న । ముడిసంగముననిలచి ।
ఏడుకొండలుఎక్క । నేర్పినమహానీయుడు ॥ఎచ॥

కదలవద్దనెను కదలమెదలనిదాన్ని మొదలువదలకుమని ।
కదలించఅదలించ । నేర్చినమహానీయుడు ॥ఎచ॥
మొదటతానుండు । పిదపచూపులోతాను ।
మాయమైయుండు ।
తుదలుమొదలుఆలజీం । కండ్లకానరాదు ।
వదలనిఆస్పద । మొసగినమహానీయుడు ॥ఎచ॥

93. కీర్తన – రా॥ కమాచి తా॥ ఆది.

నీబోధనుమరువనుగురువర ।
నామదిలోనిలిపినగురువర ।
తారకమంత్రమునాధనశోధన । హరిహరబ్రహ్మాక్షరలక్ష్యము॥నీ॥
చింతనా నామదివేరిక చేయునా ।
పంతమొదలినీచెంతజేరి ।
ముక్తికాంతతోగూడెనూత్రిమెరిగితి । గురువర ॥నీబో॥
పీడితీ దుర్గుణములనేనిక వీకితి ।
నడువడినుడువడినీతోనేర్చితి ।
ఈడపింగళసుషుమ్నమర్మము । గురువర ॥నీబో॥
ప్రణవమునేర్పియు । ప్రాణాయామము ।
గణగణగంటదశదిశనాదము ।
ఘటమఠమందునఅజీముఃవినుట । గురువర ॥నీబో॥

94. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రమ్మంటె రాదది । పొమ్మంటె పోదది ।
రామరామయనుమనసా । వస్తుందిచూడు ॥రమ్మ॥

కిందికై తెనిల్వదది । మీాదై తెవెళ్లదది ।
మదిలోనదధిమథించుచున్నదీచూాడు ॥రమ్మ॥
నాదంబుతోవ్రదది । ఆనందమయ్యేది ।
వాదంబువెళ్లెట్లాచేస్తుందిచూాడు ॥రమ్మ॥
అహంబునుంచక । భేదంబులెంచక ।
సోహంబుస్వాధీనమయిందిచూాడు ॥రమ్మ॥
అండాండమందది । పిండాండమందది ।
బ్రహ్మాండముదృష్టినిల్పిందిచూాడు ॥రమ్మ॥
నృత్యంబుగాదది । సత్యంబేవాదది ।
సద్గార్ నగరమందు । అజీముచూాడు ॥రమ్మ॥

95. కీర్తన – రా॥ హిం॥ సురట తా॥ తిశ్రిగతి.

నీపాదసేవచేయు । మమ్మువిలువవారంగ ।
మాాపాపమొదలతీసి । మమ్ముబ్రోవవా రంగ ॥నీపా॥
పంఢరిపురమువచ్చెదము । దండిగభజనచేసెదము ।
పుండరీకవరదహరి । విఠ్ఠలవిఠ్ఠలయనుచుమేము ।
గుండలివారంతనీదు । మందిరమందెనిలచెదము ॥నీపా॥
నీపాదాసులము । మేముకామపాండురంగ ।
నీపాపుజేరిమేము । వుండరాదపాండురంగ ।
ఆధారమైనవేల్పునీవెమాకుపాండురంగ ॥నీపా॥
రంగరంగయనుచునీదు । రమ్యమైనభజనచేసి
రంగరంగయనుచు మద్దెల । తాళముకొట్టిచిక్కలువేసి ।
రంగరంగయనుచుచక్రిభజనచేసిఅడ్గులువేసి ॥నీపా॥

నిన్ను మేముమరచియున్న । మమ్ముమరువవద్దురంగ ।
ఎన్నితప్పులున్నమావి । తూడ్చివేయవలెరరంగ ।
కన్నతండ్రియనుచునిన్ను । అజీంమొరలుచేసెరంగ ॥నీపా॥

96. కీర్తన – రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఆది.

రామామృతమును ప్రేమతో గ్రోలన పాయముగలుగదుఓరన్న ।
క్షేమముతో సంసారసాగరము। దాటెదవిక వినుమోరన్న॥రా॥
పామరమని యెడిపురుషునత్రుటిలో। బరిమార్చునుగదరోరన్న ।
కామముకలియనికీలుదెల్పికలిమాయనుబాపురఓరన్న ॥రా॥
శ్యామలాంగునికోమలమృదుపద । కమలముజూపురఓరన్న ।
నేమ మెఱదియని రాములధ్యాన్నము । నిరతముజూపురఓరన్న॥
నిర్వికారుడుమరినిష్కళంకుడు । నిగమగోచరుడుఓరన్న ।
నిర్వికల్పుడు నిర్మలాంగుడు । నిర్మలాత్ముడుఓరన్న ॥రామ॥
శమదమాదిసద్గుణగరిష్టుడు । సదమలహృదయుడుఓరన్న ।
సనకసనందన సనత్కుమార । సత్పదదాయకుడోరన్న ॥రా॥
సాగరశయనుడు సాధువంద్యుడు । రాగరహితుడుఓరన్న ।
స్వర్గార్ నగరపుసర్వజనులకు । శుభములొసగునుఓరన్న ॥రా॥
దీనబంధుడు దయాసింధుడు । విరాట్స్వరూపుడుఓరన్న ।
జ్ఞానంబొసగిఅజీముదాసుకు । భక్తినొసగునుఓరన్న ॥రామ॥

97. కీర్తన – రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

హరేరామహరేరామ । రామరామహరేహరే ।
హరేకృష్ణ హరేకృష్ణ । కృష్ణాకృష్ణాహరేహరే ॥హరే॥
నిరంతరమునిన్నదినదలంచెద। కరీంద్రసన్నుతహరేహరే॥హరే॥

కృపాఘనా యేముపాయ మెరుగను । అపారకరుణాహా రేహా రే॥
మొరాలకించియుబిరానఅజీముదాసునిబ్రోవవెహా రేహా రే॥హా॥

98. కీర్తన – రా॥ గరుడధ్వని తా॥ అట.

జననిజనకులసేవచేసితె । యాత్రలన్నివె యున్నవి ।
మనసుమందిరమందు దేవుడె । జాతరలుఇవియున్నవి ॥జన॥
వాసికెక్కిన కాశిరామేశ్వరపురంబిదెతిరుపతి ।
విశ్వనాధుడు వెంకటేశ్వర । స్వామియుండేది దేమది ॥జన॥
గంగయమునతుంగభద్రయు । కృష్ణానదిగోదావరి ।
పొంగియున్న విపంచనదులును । పంచవటిఇదేయున్నది ॥జన॥
సంగమేశ్వరమందునదిఒకలింగమదియందున్నదీ ।
అంగపాపములన్నిటికిభవ । నాశియైమనుచున్నదీ ॥జన॥
జననిజనకులసేవచేయని । పుత్రులోలదనినుడివిరి ।
అనుచుబలికిరజీముశాస్త్రిలు । ఘనులుఇటువచియించిరి ॥జన॥

99. కీర్తన – రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

నీధ్యాన్నముజేసెటి । జ్ఞానమునొసగుట ।
మొరలిడుచుంటీరామహారె ।
నాదాతవుజన్మనివారణజేయుట। మొరలిడుచుంటీరామహారె॥
నీనామమురూపము తెలియనిది ।
నినురామాహారియని స్తుతియించి ।
నానావిధంబులనుప్రార్థనజేసియు ।
మొరలిడుచుంటీరామహారె ॥నీధ్యా॥

నీసరివారిలలేరికఎవరు । నాదౌరపత్రిభువరనీవెగతి ।
నీపాదకమలములనమ్మియునిరతము ।
మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥నీధ్యా॥
నాహృదయమునందుననీవెహరి । నీయందుననేనేలేనుహరి ।
నీహృత్కమలమునందేనన్నుచేర్చుట ।
మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥నీధ్యా॥
నీద్వారములన్నియుబంధించి । నాదారిసుషుమ్నలోనడిపించు ।
ఆధారమువకటెదిచాలు నిల్పుటకు ।
మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥నీధ్యా॥
నీజపతపములుజేసెటివారు । నిజమగుభక్తులువారెఅటం ।
రాజయోగులకువరములొసంగుట ।
మొరలిడుచుంటీరామహరె ॥నీధ్యా॥

100. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రంగరంగరంగమా ।.మొరలన్నివింటవ ।
రంగమమ్మువంఢరికె । చేరరమ్మంటవ ॥రంగరంగ॥
రంగరంగయనుచున్న । పాండురంగయనుచున్న ।
రంగపంఢరినాథ । పుండరీకయనుచున్న ॥రంగరంగ॥
మద్దెలతాళాలుమ్రోయ । తద్దింతక్కిటయని ।
పెద్దపెద్దధ్వలతో విఠ్ఠలవిఠ్ఠలనుచుండ ॥రంగరంగ॥
భక్తిముక్తిఇచ్చుటకు । శక్తిగల్లవాడవని ।
జ్ఞప్తిలోనన్నుంచుకొని । సుషుప్తివదలకున్న ॥రంగరంగ॥
పంఢరికివచ్చుటకు । దండిగనుడబ్బులేదు ।
బండ్లుకట్టివచ్చుటకు । మెండైనఎడ్లులేవు ॥రంగరంగ॥

పంఢరికి రాము మేము । పిండిబియ్యము తేము మేము ।
వండిపెట్టినీకుఅజీం । వుపవాసముండ లేము ॥రంగరంగ॥

101. కీర్తన – రా॥ యదుకులకాంభోజి తా॥ ఆది.

మానుదునా శ్రీరాములభజననే ।
జ్ఞానేంద్రియములు । స్థిరముగనుండగ ॥మాను॥
రేచకకుంభకమయ్యేది ।
చంచలమొదలియుఅచలముకానిదె ॥మాను॥
ఆడుచుఅత్రైనాధులుండగ ।
జోడుజ్యోతులిక । మెలగుచునుండగ ॥మాను॥
షట్చక్రములుతావుతప్పినను ।
ఇడపింగళసుషుమ్న ఆడగ ॥మాను॥
రామాయనెరెండక్షరములుఇక ।
నమ్మియుఅజీము । స్మరణచేయకనె ॥మాను॥

102. కీర్తన – రా॥ హిం॥ తోడి తా॥ ఏక.

రామారామనజాలదు । ఈమనను ।
కామక్రోధములొదలదు । ఈమనసు ॥రామా॥
తనకుఅన్ని తెలసియున్నను । తెలియకున్నట్లున్నది ।
మనసుతానేఆత్మబుద్ధి । చిత్తమనుచుయున్నది ।
జ్ఞానిఅజ్ఞానిరెండిట । ఈమనసు ॥రామా॥
నేనుమందిరమందునిలచిన । నన్నునిలువనివ్వదు ।
తానువినదారామభజన । కొంతననువిననివ్వదు ।
గానవమ్మితెచెరచును । ఈమనసు ॥రామా॥

తానుతనకేరాజుఅనుకొని । తనకుజిహ్వాప్రధానని ।
తానుకొంటెతలంపుతలచును । తనువుచేసేవృథాయని ।
తానేతనువుకుశత్రువు । ఈమనసు ॥రామా॥
తానుపూచనిఅన్నినీచని । అనుటనేర్చియున్నది ।
తానుఊచనీచులందున । చేరిపలుకుచున్నది ।
తానుఎవ్వరోకానదు । ఈమనసు ॥రామా॥
మనసువెంటనీవువెళ్లకు । కీడుగలుగునుఓఅజీం ।
మనసునునీచేతనుంచుకో । మేలుకలుగునుఓఅజీం ।
జ్ఞానాధ్యానముచెరచును । ఈమనసు ॥రామా॥

103. కీర్తన - రా॥ తిలకామోద్ తా॥ ఆది.

ఓంశబ్దంబుగలిగెగద । ఆశబ్దమెఓంయనిపలికెగద ।
ఓంకారమెబీజంబాయెగద । ఆత్రిమూర్తులందెకలిగిరట॥ఓంశ॥
అకారుకారమకారమనియా । నామంబవిటెకిగలిగెగద ।
ఆదిఅంత్యం మధ్యరహితం । సర్వంబద్ధం తెలిపెగద ॥ఓంశ॥
ఓంకన్నానుమున్నదిసున్నగద । ఓంవున్నదెసున్నలోనిమిడెగద ।
ఓంసంస్కృతపదమని తెలిసెగద। ఓంకుర్ఆన్పై కుర్అరబిగద॥ఓం॥
వేదమూలముఓమెగద । వేదాంతముమూలముఓమెగద ।
నాదువుబిందువుఓమెగద । ఆదిదశదిశలెల్లఓమెగద ॥ఓంశ॥
హిందుముసల్మాన్ ఒకటెగద । బంధుసహోదరులైరిగద ।
అందరిదేవుడుఒకడెగద । అందురుఈశ్వరుఅల్లగద ॥ఓంశ॥
అజీముతత్వమువ్రాసెగద । నిజగురుబోధను తెలిపెగద ।
పూజవిధానమునేర్పెగద । నిజమగుఅచలముజూపెగద॥ఓంశ॥
కోహంకస్త్వంబెరుకగద । ద్వైతాద్వైతంబెరుకగద ।
సోహంబన్నివధించెగద । అహంభావంబొదలెగద ॥ఓంశ॥

104. కీర్తన - రా॥ బేగడ తా॥ ఆట,

పరులచేతికిఇవ్వవద్దండీ । గురురాయనన్ను ।
పట్టిమీరెకట్టికొట్టండి ॥పరు॥
గురువెహరిహరబ్రహ్మాయనికద । గురువరమీశరణుజొచ్చితి ।
స్థిరముగమీచరణములు । నా ।
హృదయమందుననమ్మియుంటిని ॥పరు॥
త్రిగుణమనునది తెగులుతగిలె । ఆత్మతల్లడిల్లుచుండగ ।
తగినఔషధమాత్రఇస్తిరి । ఆత్మసాక్షాత్కారమనునది ॥పరు॥
దండిగనుఆబ్రిహ్మాదండి । పూసలందునపోగుగ్రుచ్చి ।
అండపిండమధ్యఅజపమాలత్రిప్పుట నేర్చిమీరు ॥పరు॥
ద్వైతమిదిఅద్వైతమిదియని । చేతపటమునువ్రాశిచూపియు ।
జ్యోతిలోపరంజ్యోతిచూచే । రీతి తెలిపినఘనులుమీరు ॥పరు॥
కొదవలేనివదవిశిష్యుని । మదిలోనింపిఅజీముడుండగ ।
వదలునాసద్గురునగరు । మదిలోనీదుపాదసేవ ॥పరు॥

105. కీర్తన - రా॥ కమాచి తా॥ ఆట.

ఇదియేమిచిత్రమోత్తోచదు । ఓఈశజగదీశ ॥ఇది॥

సృష్టించితివినన్ను । నాలోనామనసును ।
దృష్టిగాగనుజేసి । స్పష్టము తెలిపితివి ॥ఇది॥

సృష్టించితివిఈశ । సృష్టిముజ్జగములు ।
సృష్టిసర్వాంత్ర్యామి । దృష్టికికనపడవు ॥ఇది॥
దృష్టిదృక్కులోనిన్ను । భ్రూమధ్యజూచిన ।
దృష్టిఆత్రికుటిపై । నిలిపిచూచినలేవు ॥ఇది॥

అలనాడునినుదలచి । ధృవుడుధ్యానించిన ।
తులదూగివానికి । దరిశనమిచ్చినప్రభు ॥ఇది॥
మార్కండేయుడునీదు । తపముచేయగనీవు ।
శీఘ్రింబెలతనికి । ప్రత్యక్షమైతివి ॥ఈశ॥
జపతపములుఇలలో । చేయజాలకఅజీం ।
కృపకుపాత్రుడనై నిలచితిఈశ్వరా ॥ఇది॥

106. కీర్తన – రా॥ బింప్లాస్ తా॥ ఆది.

నల్లనివాడశ్రీకృష్ణరారా । నీస్మరణానేచేసేటిజ్ఞానంబునొసగీ ।
నన్నేలుకోర ॥ నల్ల॥
కరిచేసినమొరలెన్నొనీవింటివి । త్వరలోనేకరిబాధలనుగంటివి।
కరిరక్షింపగ । చక్రంపంపించగ । హరియించెనుమకరిని
చక్రంబుకాదా ॥ నల్ల॥
నిన్నుసభలోనద్రౌపతిప్రార్థించగ । ఎన్నొవలువలొసంగిన
ప్రభువీవెగ । కానరాకున్నవే । దీననాథుండవే ।
మీనరూపావతారనవనీతచోర ॥ నల్ల॥
నిన్ను నేతీరుచూతును తెరలుందువు । ఇన్నుమిన్ను మొదలు
సర్వములొనుందువు । నిన్నుదరిశించగ । నన్నుసెలవొసగవ ।
నాకన్నులువుండుటఫలమేమిదేవ ॥ నల్ల ॥
ధరసర్దార్ నగరనివాసుండవే । వరదాయకముల్లోకపాలుండవే।
శిరయురమొంచుకా । స్మరణచేసెకదా । పరమాత్మ ।
అజీంధడాఖ ॥ నల్ల॥

107. కీర్తన – రా॥ కల్యాణి తా॥ ఆది.

అండచేరవలెరా । ఏడుకొండలెక్కవలెరా ।
తిరుపతినీపుచేరవలెరా ॥అండ॥

ఎండలకదరక। వానలబెదరక । చలిగాలియనుచుమనసుచెదరక।
వెంకటరమణగోవిందాయని । గుండ్లుగుహలను
దాటగవలెరా ॥అం॥

క్షీరాన్నంబులసతతముగోరుచు। క్షితిపై వెదకుచుపరుగిడబోకు।
గర్వంబాదలిరొట్టెలుతింటె । పర్వతమెక్కెబలము
కలుగురా ॥అం॥

ముక్తినిమిత్తముభక్తితోనడచితె । జ్ఞప్తితో దేవుని జపించు
చుంటె । శక్తితోమీదికిపోదువునీవు । సుషుమ్న దారిని
చేరుకొనెదవు ॥అండ॥

అజీంధడాఖపాటలుఅంటె । సుజనులునవ్వేచుచదువుచునుంటె।
కుజనులుతుర్కనీచుడుఅంటే । నిజముకల్లయొ
దేవుడెరుంగును ॥అం॥

108. కీర్తన – రా॥ శంకరాభరణం తా॥ ఆది.

అల్లాఈశ్వరుడొకడేకాడ । ముల్లోకములకుకర్తకాడ ।
వేల్పుఒక్కడే దేవుడురోరనో । తిక్కన్న । నీ కోర్కెలన్ని
తీర్చునురోరనో తిక్కన్న ॥వేల్పు॥

తనతత్వానికి తానుచూచుకొని । తనతనమనసులో ఏమొ
తెలుసుకొని । అన్నిఆశలనుతోసివేసుకొని ।
సున్నలోయున్న మహిమకనుగొను ॥వేల్పు॥

వడిగనుమూలాధారమువిడచితె । ఇడాపింగళనడిదారినడచితె।
షడ్చక్రంబులపై అటునిలచితె । తొడిబిడిపడక ।
త్రికుటిస్థానము ॥వేల్పు॥

త్రికరణశుద్ధినీవుచేసుకో । త్రివేణిసంగమునందుచేరుకో ।
త్రికాలసంధ్యనీవుచేసుకో। త్రిగుణాత్మాయనెమాటవదలుకో॥ వే॥
దేవుడుఒక్కడెపెక్కండ్రనకు । నీవునిన్నే నేననియనకు ।
అవనిలోజనులతోకల్లలాడకు । జీవునినమ్మి దేవునిమరువకు ॥వే॥
రేచకపూరకఊచస్థానము । నీచాకానవుకుంభకస్థానము ।
అచలము కనుగొనలేదురజ్ఞానము । చంచలమొదలితె
మానాభిమానము ॥వేల్పు॥
హరిహరబ్రహ్మలుముద్వురువారు।ఎరుగవుఎచ్చటనుందురోవారు
మరచినవారినిమరువరువారు । నరుడవునై ధర కానవువారిని ॥వే॥
నిజమగుగురువును వెతకుచుపోవోయ్ ।
అజీంధడాఖ తెలుసుకరావోయ్ ।
బీజంతత్వంతీసుకరావోయ్। నీవికపోవోయ్। నీవికపోవోయ్॥వే॥

109. కీర్తన రా॥ హిందుస్తానితోడి తా॥ ఆది.

చక్కనిదాన। చక్కనిదాన।నాలోనిలచియున్నా।చక్కనిదాన।
బంగారుఛాయ । కన్యనీనామమె ।
హాయలుమీరిఆడుచున్న । నిన్ను నేనుకానని ।
అంగభంగపరచినన్ను । ఏడ్పించెదాన ॥చక్క॥
హరిహరయనుచు । ఓంశివయనుచు ।
సహస్రారము పోయెవారిని । మోహించెటిదాన ।
రేచకపూరక । కుంభకములో అస్తగించెదాన ॥చక్క॥
ఆదిఅంత్యమందు । మధ్యనిలచినీవు ।
నాదుబిందుకాననివ్వవు । మోహినివయ్యినీవు ।
అజీముసర్దార్ నగరులోయున్న । సుషుమ్నదాటిమాన ॥చక్క॥

110. కీర్తన రా॥ హిందుస్తాన్ తా॥ ఏక.

ప్రాయమంతగ్గిపోయిందోయ్। ప్రాణము వెడలిపోతుందోయ్ ।
కాయము లోయమున్న! కామక్రోధము! తీసెడపము నేర్వండోయ్।

ఓ॥ నరుడై పుట్టిన సార్థకమునకై ।
రాముల భజన చేయండోయ్ । రాము ।
ధరలో బ్రతికిపుండే వరకు ।
జపతపములను చేయండోయ్ । జప ॥ప్రా॥
ధర్మకర్మలు చేయండోయ్ । సర్వాధీశుని నమ్మండోయ్ ।
నిర్మలమనసుతో నిత్యము మదిలో ।
హరినే ధ్యాన్నము చేయండోయ్ ।

ఓ॥ నిష్ఠసమాధి ప్రాణాయామము ।
దేవునిపూజ చేయండోయ్ । దేవు ।
స్పష్టముపొందు మతమిదిమనది ।
వేదశాస్త్రములు చదువండోయ్ । వేద ॥ ప్రా ॥
న్యాయంబొదలక ఉండండోయ్ ।
మాయావదలిపోతుందోయ్ ।
పరమాయుని ఆధ్యాన్న మొనసను ।
ధనధాన్యంబులు ఇస్తుందోయ్ ।

ఓ॥ నరునిముక్తియదు ఇటుఅటుతిరుగకు ।
దేవుడు వెంటనే ఉంటాడోయ్ ।
అన్నికనుగొనుచుంటాడోయ్ ।
సత్యంబొదలక ఉండేవారికి ।
కోరినవరములు ఇస్తాడోయ్ । కోరి ॥ప్రా॥

సర్దార్ నగరులో ఉంటాడోయ్ ।
నిరతముపాటలు వ్రాస్తాడోయ్ ।
అరమరలేక అజీంఘడాఖ । అందరిదాసుడ నంటాడోయ్ ।
ఓ॥ పండితులార। శాస్త్రులుకవ్రులు। తప్పులుదిద్దండంటాడోయ్।
శిరయురమొంచుకయుంటాడోయ్ ।
సోదరసోదరిమణులారా ।
ఈపాటనుచదువండంటాడోయ్ । పాట ॥పా॥

111. కీర్తన రా॥ తిలకామోదు ఆదితాళం.

రమేశ । దానవనాశ । వైకుంఠవాసశ్రీశ ।
నెరనమ్మినాను దేవ । శ్యామసుందర । దేవ ।
శ్యామసుందర ॥రమే॥
నామమే మొరూపమే మొ । నరయనైతినే ।
నీమహామహిమల దెలియనైతినీ ॥రమే॥
నాదబిందుస్థానములనే । దెలియనైతిని ।
వాదము । భేదము । లొందలనైతినే ।
నీదయారసంబుగోలగ । నోమనైతినే ।
మేదినీ అజీం విభవముల । దలువనైతిని ॥రమే॥

112. —(శ్రీ అంజనేయస్వామి - మంగళహారతి)—
రా॥ తోడి తా॥ ఆది.

హారతినైకొనరా । సార ॥హార॥
మారుతిరారా । చాగునకేర ।
మనమలరగచేకోర ॥హార॥

దీనజనావన । కపికులభూషణ ।
మానినిజానకి । దుఃఖనివారణ ।
కరుణా । భరణా ।
దానవహరణ ॥హార॥

ధారుణిసర్దార్ । నగరవిహార ।
దాసాజీంకవి । భవభయదూర ।
మేరు । ధీర ।
పవనకుమార ॥హార॥

113. –(శ్రీ సాంబశివమూర్తి – మంగళహారతి)–

రా॥ దర్బార్ కన్నడ తా॥ ఆది.

హారతిగొను శివశంకర ।
పురహరసాధువ । శంకర ॥హార॥

గారామారగరారా ।
పారవారప్రణవ । విచార ।
గౌరీమానస । చంద్రిచకోర ।
భూరికృపాకర । ధర్మావతార ॥హార॥

లింగావృషభతురంగ ।
భృంగిసంగ । భవభయభంగ ।
గంగాధరప్రవిమలభస్మాంగ ।
అంగజమదహార । సదయాంతరంగ ॥హార॥

రజితాచలశుభసదన ।
పరమాద్భుతసంశోభితవదన ।

భుజగభూషణ । భువనాభరణ ।
అజవందితఅజీం । ఆపన్నివారణ ॥హార॥

114. —(శ్రీ విష్ణుమూర్తి - మంగళహారతి)—

రా॥ దుర్గా తా॥ ఆది.

రంగనాధ । మంగళముగా ।
మాతంగ । వరదాత ॥రంగ॥

సంగతబుధజన । సదమలరూప ।
సంతతమురళీ । నాదవినోద ।
మంగళాంగ । భక్తాంతరంగ ॥రంగ॥

పరమకృపారస । పంకజనయన ।
పన్నగశయన । పతీతపావన ।
ఘోరపాపహారణా । శ్రీరమణా ॥రంగ॥

సకలనియామక । జగదుపకార ।
సన్నుతఅజీం । సంకటదూర ।
గోకులేందిరి । నవనీతచోర ॥రంగ॥

సంపూర్ణము.

త్రివేణీ సంగమ సంగీత తరంగిణి

—:o:—

ద్వితీయ భాగము.

1. కీర్తన రా॥ మిశ్రమ శంకరాభరణము తా॥ ఏక.

రాంకీమందిర్ హైమన్ మే । మందిర్ మేమేరా రామ హై ।
పూజతావుస్కోసదా । పూజారివుస్కానామ హై ॥రాం॥

రాతదిన్ సోహంక మాలా । ఫేరతాజప్ జప్ కెబి ।
శబ్దఓంనాదంసునాత । సున్నాహమూ రాకాము హై ॥రాం॥

కహెతె హైఁ వేదాంత జిస్కో । శాస్త్రోఁ పండిత్ తమాం ।
యోగప్రాణాయామజపతప । వుస్కా సమాధీనాము హై॥రాం॥

షేఖొబిహమ్ ఏకకాహీ । ధ్యానకర్తే రాతోఁదిన్ ।
షేఖకహెతే అల్లాహరహమాన్ । బ్రహమన్ కహేఁ రామ హై॥

సర్వకర్త సబ్ కమాలిక్ । సర్వవ్యాపీఏకు హై ।
ఓముసేజిజ్ కుల్ బనాయ । కున్ వుసీకానాము హై ॥రాం॥

కహెతె హైఁ ముర్ షద్ గురూకు । భేదకూకహెతే హైఁ గుర్ ।
బేసమఝ్ లడ్నాఝగడ్నా । దునియామెకిస్కానాము హై॥రాం॥

యేభజన్ భక్తోఁనేసున్ కర్ । ఖూబుహాస్తే హైఁ అజీం ।
క్యావ్ నసత్ చిత్ హెహూవెఆనంద్ ।
జిస్కాజబాఁ పర్ నాము హై ॥రాం॥

2. కీర్తన రా॥ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

రాంరాంబోల్నా । మార్తాండవారంతె ।
సీతరాంబోల్నా । మార్తాండవారంత ॥రాం॥
మార్తాండనాయకుడు । మార్తాండపాపుడు ।
మాయందెరాంరూప్ । భర్తిజేసిపంపినాడు ॥రాం॥
భియ్యొభియ్యొకెభియ్యొ । నిరూప్ రాములవాడు ।
మూడుకాల్వాలందుమాకు । మునుగుబాకుపంపినాడు ॥రాం॥
బాపురేగో నెల్ నిండ । మైదుముర్కులున్నావి ।
బాగసాఫ్ కర్నారెభియ్యా । రాంనాంసబ్బుపెట్టి ॥రాం॥
మార్తాండఆకర్ భియ్యొ । స్వాక్ నగర్ లోవుంచ ।
మాల్ అమ్ముకొనిఅజీం । పెళ్లియట్టైపోతుంది ॥రాం॥

3. కీర్తన రా॥ బిళహరి మిశ్రిమ తా॥ ఎక్ తాల్.

ఇసీతణ మణ మెసోహంకీ । సదాసున్నాహిభజనాహై ।
ఇసీమేఖూబుదర్పణకూ । నిర్గూనాహైసాభజనాహై ॥ఇసీ॥
ఇసీమేనాదహైబిందూ । కళాహైతారకమంత్రం ।
ఇసీమేదశవిధనాదం । సునాకర్ నాహిభజనాహై ॥ఇసీ॥
ఇసీమేకర్ నజపతపసబ్ । ఇసీమేసర్వవ్యాపీహై ।
ఉసీకుపూజనామణమే । ఉసీకాధ్యానభజనాహై ॥ఇసీ॥
ఇసీమేతత్ భిహైత్వంభీ । ఇసీమేద్వైతాద్వైతంభీ ।
ఇసీమేఏకొనారాయణ । హరిహరహర్కిభజనాహై ॥ఇసీ॥
ఇసీమేహైత్రివేణీభి । సహస్రారంవసంగంభీ ।
ఉసీసంగంమెమిల్ మిల్ కర్ । ఫిరాకర్నాహీభజనాహై ॥ఇసీ॥

ఇసీమేజ్ఞానకే యోగీ । లగాతేయోగఇస్ ఘుటమే ।
ఇసీఘుట్ మత్ మెరట్ జానా । వహీశ్రీరామభజనాహై ॥ఇసీ॥
కిసీసేతూనకర్ వాదం । అజేంసద్గార్ నగర్ మేలబ్ ।
ఇసీమేశాంత్ హెూతీహై । ఉసీకానాముభజనాహై ॥ఇసీ॥

4. కీర్తన రా॥ కన్నడ తా॥ ఏక.

రాంరాంబోలోహరీ । రామానృపాలా ।
శ్రీరామచందర్ క । జగ్ మెఉజాల ॥రాం॥
కృష్ణాహరిహరి । గోవిందమురారి ।
నారాయణాకనామ । సబ్ సెనిరాల ॥రాం॥
జై జై రాంజై సీతరామా। కారుణ్యాసింధుగదాచక్రవాలా॥ రా॥
రాంరాంరక్షించు । కృష్ణకృపాలా ।
రామాగోవిందజీ । రామాగోపాలా ॥రాం॥
హరిసద్గార్ నగర్ । హర్ జానివాసీ ।
హర్ వఖ్తుమామీాద । దయఉంచుచాలా ॥రాం॥
రాంభజన్ కై సా । లిఖాహైముసాఫిర్ ।
అజేంధడాఖజీ కర్నూలువాలా ॥రాం॥

5. కీర్తన రా॥ దర్ బార్ తా॥ ఏక.

అష్టేఆలాహై లిఖితమై । యున్నదిగా ।
కల్మా । లాఇలాహ ఇల్లల్లాహకదా ॥అష్టే॥
కల్మతయ్యాబ్ లాఇలాహ । ఇల్లల్లామని చదివిన ।
కల్మషంబులువదలిపోవును । మదిలోనమ్మియుండిన ।
కల్మభేదము తెలిపే । మహమ్మదుగా ॥అష్టే॥

ఆదిఅంత్యమధ్యమంత । నిండియున్నదికల్మచే ।
ఆదినారాయణహరియని । కల్మదెలుపుచున్నది ।
పాదునిల్పిన దేమదికల్మగదా ॥అష్టే॥
ఆదిఅంత్యములేకమున్నె । సున్నయొక్కటియున్నది ।
అట్టిసున్నలోఓంకార । శబ్దముపలికియున్నది ।
నాదుబిందుకుకల్మనేకీలుగదా ॥అష్టే॥
వందనంబులుహిందువులకును । సాహెబులకుసలాములు ।
ఇందుదీనునిబ్రాతలున్న । దిద్దివేయుడితప్పులు ।
హిందూమహమ్మదీయులకజీమెకదా ॥అష్టే॥

6. కీర్తన రా॥ పట్‌దీప్ తా॥ ఏక.

రాంరాంబోల్ తెజగసబ్ । రాంనాంకిసూక్కా హై ।
రాంమందిర్ అందర్ జాకర్ । కర్తే భజన్ కిసూక్కా హై ॥రాం॥
రాంమందిర్ మన్ కేఅందర్ । రాంబైఠే ఉస్కే అందర్ ।
రాంతోనిరూప్ మూర్తి । పూజాకర్తేకిసూక్కా హై ॥రాం॥
రాంకూమాతాపితానహీన్ । సీతాపతీకిస్ కూ హై ।
రాంనిరంజన్ ప్రభుకులక్ష్మన్ । భరతబంధూకిస్ కూ హై ॥రాం॥
దశరథబైఠే సింహాసన్ పర్ । అయోధ్యాఓనగరీ హై ।
దశదిశ మేఢంకాబాజె । రామదశఓకిస్ కూ హై ॥రాం॥
రాంవహీహైరహీంవహీ । త్రిలోకకాజోప్రభుబనా ।
రాంఉస్ కుబోలతేఅజీం । పూజనజపనాఉసూక్కాహై ॥రాం॥

7. కీర్తన హిం॥ తోడి తా॥ ఏక.

గై | హరహరమందిర్ మే | హం | మన్ కీమందిర్ భూల్ గై |
హం మన్ కీమందిర్ భూల్ గై ॥గై॥
తులసీమాలా జపకర్ ఫేరే | మన్ కామాలాభూల్ గై
హం | మన్ కామాలాభూల్ గై ॥గై॥
తన్ కూబాంధే మడిపీతాంబర్ | మన్ కీమడిభూల్ గై |
హం మన్ కీమడి భూల్ గై ॥గై॥
ఆసన్ వూపర్ బైఠేజబ్ కే | మన్ కుబితానభూల్ గై |
హం మన్ కుబితానభూల్ గై ॥గై॥
ఖేచరిముద్రి దేఖేజబ్ సే | భూచరిముద్రిభూల్ గై |
హం | భూచరిముద్రిభూల్ గై ॥గై॥
బంఅలక్ హం కహెతే ఫిర్తే | త్రికుటిచఘ్నా భూల్ గై |
హం త్రికుటిచఘ్నాభూల్ గై ॥గై॥
బాహెర్ ధూనీలగాకె బైఠే | దంకీధూనీభూల్ గై |
హం | దంకీధూనీభూల్ గై ॥గై॥
యోగసమాధి లగాకె బైఠే | రామనామభూల్ గై |
హం రామనామభూల్ గై ॥గై॥
అఙ్గుహూ కేచేలేబన్ కర్ | గుహుఘటగురుకూభూల్ గై |
హం గురుఘటగురుకూభూల్ గై ॥గై॥

8. కీర్తన రా॥ మిశ్రమిశ్రరంజని తా॥ జుల్వా.

ఏక్కే ఆమఖ్ హైందో | శేఖ్ ఔర్ ఏక్ బ్రాహ్మన్ |
వస్త్ర కుఛ్ హోతేనహీఁ | ఖోరహే హైఁ జానోమన్ ॥ఏక్కే॥

ఏకుత్తో జున్నారుడాలా । జుట్ గఖాదాడీముండా ।
ఏకుతో ఖత్నాకరాలా । జుట్ ముండా దాడీరఖా ।
ఏకుతో మందిర్ బనాయా । బుత్ రఖా పూజాకియా ।
ఏకుతో మస్జిద్ బనాయా । మల్లా బనా సిజ్దాకియా ।
ఏకుతస్వీర్ దేఖతా । ఔర్ యేసతస్వీర్నేమగన ॥ఏ క్కే॥
ఏకుతో సాయిబనా । రుషాట్ లుంగ్ లంగోటీపర్ కసా ।
ఏకుతో సాధుబనాబస్ । రాఖ్ మల్ మల్ మేబసా ।
ఏకుతో కహె నేలగా । ఓంహరహరశంభుశివ ।
ఏకుతో కహె నేలగా । ఓరబ్ మెర మాలిక్ ఖుదా ।
ఏకుతో కర్తానమాజ్ । ఔర్ దూసరా కర్తాభజన ।
ఏకుతో కాశీగయా । తీరత్ కులేవాపిస్ హువా ।
ఏకుతో కాబాగయా । హజ్ కియాజంజంలియా వాపిస్ హువ ।
ఏకుతో ఒకకర్ గుసా । చేలోంకు లేకె కన్నెలగా ।
ఏకుముర్ షద్ బన కెఫుర్ ఘుర్ కే మురీదికర్నెలగా ।
అగ మేజల్తా హైఏక్ । తో దో ఖాక మే హోతా దఫన ॥ఏ క్కే॥
పానుహై తేకీఅజీంబస్ । ఏకుమెదో కర్ దియా ।
ఏక్ సబాకు కేఫెబస్ । హైకున కర్ దియా ।
ఏకుమెదో కారఖా । బస్ ఇష్క్ ఉన్నే భర్ దియా ।
ఫిర్ తేరేజల్వే నెబస్ । ఉస్ కాదివానకర్దియా ।
ఏకుబైరామస్తబన । ఏకఫిర్తాకో హైబన ॥ఏ క్కే॥

9. కీర్తన రా॥ మిశ్రమిశ్రరంజని తా॥ జల్వా.

మన తో మైలే మేపడా । తన్ గుస్ల్ హువాతో క్యాహువా ।
అజప్ కాజప్ జప్ తానహీం । తపస్సీబనాతో క్యాహువా ॥మన॥

బాంధ తేతణ కూమడీ । ఏహారాం పేఖ్ ఔర్ బ్రాహామణ ।
మణ చలాచంచల్ కహీఁ । యోగీబనాతో క్యాహువా ॥మణ॥
స్నాణ తో జానే నహీఁ । అష్నానకర్తే గంగామెజా ।
గుప్ భవర్ మేడూ బాఁకహీఁ । సాధుబనాతో క్యాహువా ॥మణ॥
కుఛ్ నహీఁ అభ్యాసు లేకిణ । సుణ కె వేదాంతీబనా ।
వేదకుఛ్ జానా నహీఁ । వాదీబనాతో క్యాహువా ॥మణ॥
జాగురూ కేతూ శరణమే । భేదపానాఐఆజీం ।
ఛోడ దేసబ్ వాదు తేరా । దర్శణబనాతో క్యాహువ ॥మణ॥

10. కీర్తన రా॥ సావేరి తా॥ కేద్వ.

ముర్ఘకూనఛూనకృష్ణ । మైహూఁకువాఁరి దేఖో ।
బారాబరస్ కిఛోటీ । కన్యాకుమారి దేఖో ॥ముర్ఘ॥
నారీహూఁఆఠదిణ కీ । దేఖోతో మైలగణ కీ ।
పుష్ప ఔర్ సుగంధముర్ఘమే । హైప్యారిప్యారి దేఖో ॥ముర్ఘ॥
ఘుంఘుంమైచల్తి ఆయీ । చుంసీకోసర్ లగాయా ।
గోకుల్ కిరహేనేవాలి । గౌలణబిచారి దేఖో ॥ముర్ఘ॥
మైఏకనీచస్త్రీహూఁ । భగవానుతుంతో శ్రీహెహూ ।
చరణోంపెసర్ ఝుకాయీ । దాసీతుఁహారి దేఖో ॥ముర్ఘ॥
జమునామెతుంకుపాయీ । గోకుల్ కులోట్ ఆయీ ।
సంగత్ మేఫిర్ ఘుఘాయీ । మాయాతుంహారి దేఖో ॥ముర్ఘ॥
చందర్ నికల్ నెఆయా । భానూనెముఁహఛిపాయ ।
కాలీఘటా హైఛాయీ । ఆకాశసారి దేఖో ॥ముర్ఘ॥
హర్ జా । తుహీతుహీ హై । హర్ వస్తుమేతుహీ హై ।
లీలాఅజీంని రాలీ । కుల్ జగ్ హైసారి దేఖో ॥ముర్ఘ॥

11. కీర్తన రా॥ మిశ్రిమశంకరాభరణము తా॥ త్రితాల్.

ఈశ్వర్ అల్లామహాప్రభు । సబ్ పర్ అప్నీకృప కరే ।
డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
కృపాకరేఅప్నే భక్తోపర్ । నాష్‌కరెసబ్ కర్మకేబంధన్ ।
భక్తిఅప్నేమన్ మెయె । నమశ్శివాయఓంజపాకరే ।
డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
లగాకర్ యోగ్‌కీఅగ్నీ । జలామాయాకసబ్ చత్త ।
ధున్ లగాఅప్నే ప్రభుకా । రాత్ దిన్ బస్‌తపాకరే ।
డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
హార్ కుపానాక హెతికల్ జగ్ । హార్ తో హార్ హార్ ఘుట్ బసా।
కర్ నజర్ దర్ పస్ పెతూఓం । అలక్ జబ్ కహాకరే ।
డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥
గురూజీకాతుసేవాకర్ । మిలేమేనఅజీంతుర్ఘుకు ।
కఠినవేదాంత్ కీమంజిల్ । సంభల్ సంభల్ కర్ చలాకరే ।
డడడాండడడాండడాడడాం ॥ఈశ్వ॥

12. కీర్తన రా॥ మిశ్రిమ భీంపలాస్ తా॥ ఆది.

మందిర్ మెజబ్ జావుంగ । మహాప్రభుకుపావుంగ ।
శంభోశంకర్ హారహారక హెకర్। ఘంటాజబ్ బజ్ వావుంగ।
ఓ॥ అందర్ ఈశ్వర్ మైతో బాహార్। వుస్ కుకెవ్వుకర్ పూజ్ నా ।
వుస్ కుకెవ్వుకర్ పూజ్ నా ॥మం॥
ఉస్ కుమాతాపితానహీం । జోరుబచ్చేమకానహీం ।
హార్ వస్తూ మెలీలాతేరీ । దేఖేసబ్ కోదిఖానహీం ।

ఓ॥ పానినిలానభస్మచడాన । వృస్ కుకెవుకర్ పూజ్ నా ।
వృస్ కుకెవుకర్ పూజ్ నా ॥మంది॥
పుష్పసుగంధ్ ఖోపరా । కర్ పూర్ హారతిఔర్ మేవ ।
నై వేద్ దేనేదూద్ శక్కర్ । లేభగవాన్ ఖాతిర్ ఖడా ।
ఓ॥ పుష్పచడాకర్ నై వేద్ దేకర్ । హారతికిస్ కుదేనా ।
హారతికిస్ కు దేనా ॥మంది॥
ప్రభుతో మాలిక్ ఏక్ హై । భక్తపూజారిఅనేక్ హై ।
హిందూముస్ లీన్ కుస్ వాజగ్ పే।మోహాసమందర్ ఏక్ హై
ఓ॥ మానసపూజసమాజ్ దిల్ కా । మతలబ్ దోకఏక్ హై ।
మతలబ్ దోకఏక్ హై ॥మంది॥
మందిర్ మే హైమన్ మోహాక్ । బోలెగురూజిఏబచన్ ।
వులట్ కెజానాఆనసమాన । గురుఘుట్ కర్ లెఅజీంజతన్ ।
ఓ॥ సద్గురుస్వాకెజన్ కెచేలా । ప్రభుకజబ్ తో పూజనా ।
ప్రభుకుజబ్ తో పూజనా ॥మంది॥

13. కీర్తన రా॥ తోడి తా॥ ఏక.

చలో చలో అందరము । పంఢరి కేపోవుదము ।
సులభముగాపాండురంగని । పాదసేవచేయుదము ॥చలో॥
చంద్రభాగనదిలోమనము । స్నానమునుచేయుదము ।
శుభ్రముగవిఠలేశుని । మందిరంబుజేరుదము ॥చలో॥
తెల్లమల్లెపువ్వులను । కొల్లలుగకోయుదము ।
యుల్లమురంజిల్లదేవుని । పైనచల్లుదము ॥చలో॥
ఇష్టమైనకాయశర్కర । స్పష్టముగసమర్పించి ।
నిష్ఠాగరిష్ఠులై । అర్చనాజేయుదము ॥చలో॥

కోరికలీడేర్చునట్లు । వరములుదయచేయుమనుచు ।
మొరలుచేయుటకుఅజీం । భక్తితో నెపోవుదము ॥చలో॥

14. కీర్తన రా॥ మోహన తా॥ ఏక.

జై బోలిజగత్ సబ్ ప్యారా । హనుమానునెలంకజలాయ ॥జై॥
శ్రీరాము నెవాలికుమారా । సుగ్రీవుకుతఖ్తుచడాయ ।
కిష్కంధ సెలష్కర్ సారా । లేనికైవో రామనృపాలా ॥జై॥
సబ్ వానర్ మిల్ కర్ పల్ మె । వాలాద్రినికాలెవోజల్ మె ।
ఆవాజ్ ఘుమాయితబల్ మె । జబ్ గుల్ హువలంక మెసారా॥
జబ్ రావణఆకెపుకార । కౌన్ సీతకభర్తాప్యారా ।
దశరథ్ కావో పుత్ర హైప్యారా। హో కెముకాబిల్ హమారా॥జై॥
జబ్ సీత నెరాముకుపాయ । లేథాతిగలే సెలగాయ ।
ధన్ మాల్ బహుత్ సెలుటాయ। విభీషన్ కుపాహబనాయ ॥జై॥
సర్దార్ నగర్ హైప్యారా । ప్రిఖ్యాతిహైముల్కమెసారా ।
హర్ జిన్సెకగంజ్ హమారా। క్యాఖూబ్ అజీంసుధారా ॥జై॥

15. కీర్తన రా॥ దర్బార్ తా॥ ఏక.

గాంజేకాదమ్జమ్ కెలగావో । సాధుమత్ కుజానా హై ।
గంగాస్నాన్ తో కర్ కేఆవో । సాధుమత్ కుజానా హై ॥గా॥
మత్ మేఘట్ కుజమానా హై।ఝట్ పట్ ఓభబూత్ చడానా హై
తన్ మన్ కాఆసన్ బిఛోనా హై। ఓసాధుమత్ కుజానా హై ॥గా॥
ధూనీదంకిలగానా హై । ఓరామరమయ్యారమానా హై ।
జబ్ బ్రహ్మసెజీవుకుమిల్నా హై । ఓసాధుమత్ కుజానా హై॥గా॥
యేయోగ్ అజప్ గాయిత్రీ హై । సత్ చిత్ ఆనందావర్తీ హై ।

విష్ణుఈశ్వర్ బ్రహ్మాకీ ఓ । సాధుమత్ కుజానా హై ॥గా॥
యేనామ్ ప్రభుకాజప్ తీకుల్ జగ్ । యేపీరో పయంబర్ సబ్ ।
జప్ తేమునిరుషిసాధుసంత్ సబ్ । సాధుమత్ కుజానా హై ॥గా॥
ఓమాలిక్ హై యెక్ నామ్ బెసియారె ।
రహమాన్ కో ఈశ్వర్ రాంపుకారె ।
అజీంనాం లేకర్ అనంత్ బిచారే । సాధుమత్ కుజానా హై ॥గా॥

16. కీర్తన రా॥ మిశ్రమ నాదనామక్రియ తా॥ ఏక.

జల్ భర్ నేకుదే రే । కృష్ణాకనయ్యామురఘ్కు ।
పన్ ఘట్ జానే దే రే । కృష్ణాకనయ్యామురఘ్కు ॥జల్॥
బగల్ మెరిలియహాత్ మెకులియ । సర్ పర్ చుమ్నిధరి ।
రంఝుంరంఝుంపాయల్ బాజె । గౌలన్ ఆయిహారి ॥జల్॥
స్నాన్ కరానజల్ భర్ లేనా । గోకుల్ జానహారీ ।
సంధ్యావందన్ కర్ నెజల్ యే । పతికో దేనహారి ॥జల్॥
ఖీర్ పకానసై వేద్ బాంధ్ పితాంబర్ మడితీరథ్ పర్ పాద్ ।
లేకర్ ఏ ఛేభోజన్ కర్ నామైనెహారి ॥జల్॥
పాప్ లగేగాతుఝ్ కుభగవాన్ । పూజాపాట్ సఘుడా ।
నపతీసతీకాఝ్ గడలగాకర్ । జగ్ కోతుమ్ నహసాన ॥జల్॥
దైత్యసహ్మారిహారిగిరిధారి । కుచేలుకుకు బేంద్రబనాయె ।
కాళింగ్ పూపర్ థై థై నాచె । పున్ కాపాప్ మిటాయె ॥జల్॥
హార్ వస్తు మేలీలా తేరీ । క్యామైకహుక్ కృష్ణా ।
కమల్ చరణకీదాసీగౌలన్ । తుమ్ హింబచానకృష్ణా ॥జల్॥
చిత్ శుధ్ కర్ లేఅజీం తేర । ఘూసిలగాబైఠె ।
జ్ఞాన్ ధ్యాన్ కాచింతన్ ఛోడ్ కెకృష్ణాతుజ్ సెనరుఠె ॥జల్॥

17. కీర్తన రా॥ భీంపలాస్ తా॥ ఏక.

మైలడ్కీ పూజారీ బ్రాహమన్ కీ। ముఝే ఆదత్ మూరత్ పూజన్ కీ
నహీం మందిర్ దేఖ మైం మన్ కీ।
ఇస్ మన్ మే సూరత్ మోహన్ కీ ॥మై॥

పితాజి మే రే ఆప్ బతాన। మన్ మందిర్ మె క్యై సే జాన।
రాంకి దర్శన్ క్యోం పుకర్ పాన। రాం సీత లక్ష్మన్ కి।
ముఝే ఆదత్ మూరత్ పూజన్ కీ ॥మై॥

ఘుర్ కే అందర్ క్యై జల్ భర్ నా। కహాం పె అస్నాన్ స్థాన్ పేకర్ నా।
మన్ కుపీతాంబర్ మడికోన్ బంధ్ న। ముజె రీత్ శిఖావో ఆసన్ కీ।
నహీం ఆదత్ పుస్ పర్ బైరన్ కీ ॥మై॥

ముద్ర పాంచ్ వో ముజ్ కు శిఖాన। పట్ ఘట్ కే సబ్ వో కి త్నే బతాన।
ఫులట్ కె జానపలట్ కె ఆనా। ధరమ్ కర్మ్ సబ్ బ్రాహమన్ కీ।
దుర్గున్ ఛుడావో ఇన్ మన్ కీ ॥మై॥
రామ త్రివేణీ పితా కహె। తుమ్ అందర్ కిస్నె బోలె సోహం।
పున్ కు క్యోం పుకర్ పూజన్ తుమ్ హామ్। చైతన్ కర్ల్ నా తన్ మన్ కీ।
యా ధ్యాన్ కరూం మై నిర్గుణ కీ ॥మై॥
పూరుష్ జపే సబ్ గాయిత్రీ జప్। స్త్రీ క్యా పేర్ కె జప్ నా అబ్ జప్।
బోలో పితాజి అజప్ క మతలబ్। ఝులక్ దిఖావో దర్ పన్ కీ।
ఓ అజీం గురూ కె చరణన్ కీ ॥మై॥

18. కీర్తన రా॥ మిశ్రిమ తోడి తా॥ ఏక.

హరి కే నామ్ జప్ నేకు। తు ఝే జపమాల క్యా కర్ నే।
అజప్ కా జప్ తూ జప్ నేకు। తు ఝే జపమాల క్యా కర్ నే ॥హరి॥

లగాకర్ ధ్యాన్ కతాగ । బంధాయిస్ మన్ కేమన్ కేకు ।
ఫిరాజామాలసోహంకా । తుఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
అరేక్యాకర్రిహాహైంతు । తేరేమాలిక్ సెలబ్ లేన్ దేన్ ।
హిసాబ్ కర్ నేకుజపమాల । తుఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
మడీతూ బాంధ్ లేమన్ కు । కభీమైలానహోయానేదే ।
బుతానెపట్టుపీతాంబర్ । తుఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
కహేగీజగ్ తుఝేమూరఖ్ । అనాచార్ హైమానస్ జస్ ।
హైమైలాతాగమాలేకా । తుఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
హరీకానాంజప్ జప్ కర్ । ఫిరానామన్ కెమాలేకు ।
సిఖాయసబ్ గురూజీనె । తుఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరి॥
అజీంయేరాత్ భక్తోంకి । భజన్ జప్ తప్ కేకర్ నేకు ।
జరాతూసీఖ్ లేఐదాన్ । తుఝేజపమాలక్యాకర్ నే ॥హరీ॥

19. కీర్తన రా॥ తోడి తా॥ ఏక.

బాపురేమాతాండ । రేపొమాపొనేడొచూడు ।
భర్తిపట్కపోతుందన్న । రాంకిషణ్ అడ్తిమీద ॥బా॥
మాతాండనాయకుడు । మాంతమైనరాములుగాడు ।
మంచిదినుసులుమెచ్చుతాడు । లేకుంటెకొట్టుతాడు ॥బా॥
తెల్లపచ్చజొన్నలన్ని । కుల్లుపుల్లపెద్దలన్ని ।
కల్పినట్టిరైతులాను । కాలుచెయ్యికోస్తాడంట ॥బా॥
కొంతసేపెలంగడయ్య । కొనరయ్యఅమ్మరయ్య ।
కలుతాగిగబోకుండయ్య । కొత్వాలిపడ్తరయ్య ॥బా॥
సద్దార్ నగరమందుఅజీం । ధరలన్ని తెల్పుతాడు ।
ఉన్నదయ్యాబ్యారకాడు । కన్నులకుకానరాడు ॥బా॥

20. కీర్తన రా॥ మాయమాళవగౌళ తా॥ జల్ప.

బహారున్నదండీ । పంఢరీలోఁ భజనకీబహార్ ॥బ॥

పంఢరీమందిరములో । భజన నేయున్నదీ ।
విఠ్ఠల్ కెగల్లేమె । ఫూలోఁకహార్ ॥బ॥
భక్తోఁనెబాజితే । తాల్ తంబురుచిట్కియాఁ ।
తబ్లాఫిటీల్ ఓసితార్ ॥బ॥
పుండరీకాక్షునీస్మరణ చేయుచున్నవి ।
విఠ్ఠల్ కెదరిశన్ కు । పంఢరీకుజానె ।
చంద్రభాగనద్దీకు । హానా హైఁపార్ ॥బ॥
సద్దార్ నగరునివాసులది । భక్తసమాజ్ మండలీ ।
హరివిఠ్ఠల్ విఠ్ఠల్ బోల్ తే । జాతే హైఁపార్ ॥బ॥

21. కీర్తన రా॥ మాయమాళ తా॥ జల్ప.

ఓంఝాండలేకర్ । పంఢరీకుజాయింగే ॥ఓం॥

విఠ్ఠల్ కుఓంఓం । గానాసునాయింగె ।
దరిశన్ కరాయింగే । భక్తబన్ జాయింగె ॥ఓం॥

కర్ తెభజన్ సబ్ హమ్ । దాసోహమ్ జాయింగె ।
మూలాధార్ పర్ । ఆసన్ జమాయింగె ।
ఆసన్ జమాయింగె । ధూనీలగాయింగె ॥ఓం॥
బ్రహ్మధార్ పర్ । మండలీచఢాయింగె ।
బ్రహ్మనంద్ కా । ఢంకాబజాయింగె ।
చిత్కుసునాయింగె । సత్కుజమాయింగె ॥ఓం॥

పుండరీకవరదకే । చరణజప్ కెపాయింగె ।
తన్ మన్ ధన్ ఔర్ । జాన్ భీలుటాయింగె ।
జాన్ కులుటాయింగె । ముక్తిజప్ కెపాయింగె ॥ఓం॥
భేద్ జో వేదాంత్ కా । గురూజీసెపాయింగె ।
కాహాసీధిఓలజీం । పండరీకుజాయింగె ।
పావన్ బన్ ఆయింగె । పాప్ సబ్ మిట్ జాయింగె ॥ఓం॥

22. కీర్తన రా॥ కాఫి తా॥ ఆది.

ఓపూజారీ । పూజ్ లేతు । మన్ కిమందిర్ ఏక్ హై ।
ఉస్మెహైమాబూద్ బైఠా । మందిర్ కెఅందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
ఓఖుదీసె హైబనా । జుజ్ కుల్ బనా । యారబ్బనా ।
ఓరహీంమ్‌రహమాన్ సబ్ కా । రాంచందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
పూజ్ నాఉన్ కూరవాహై । శేఖ్ బ్రాహామన్ సబ్ క్తెతేఁ ।
హైఁయెసబ్ కరిష్మెవుసీకే । శ్యామ్‌సుందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
సర్వకర్త సబ్ కమాలిక్ । సర్వవ్యాపీఏక్ హై ।
ఖాక్ కాపుత్లాయెబందా । ప్రాణ్ అందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥
కహీంతెహైఁ । వుస్ కులనంతాఓలజీముష్తాన్ హై ।
గీత్ హార్ ఘటమేహైగాత । సోహంఅందర్ ఏక్ హై ॥ఓ॥

23. కీర్తన రా॥ కమాచ్ తా॥ కేర్వా.

ఓమనసా । శివసర్ వాంతర్ వాసిబోల్ ।
మన్ కాపట్ ఖోల్ కె । ఉన్ మేటటోల్ ॥ఓమన॥
కోయికహాతహై । శివకైలాసి । విష్ణురహేవైకుంత్ నివాసి ।
సత్యలోక్ మెబ్రహ్మారహేతో । హార్ వస్తుమెంకౌను । మనసా ॥ఓ॥

హర్ ఘుట్ అందర్ । హుంహుంకహాత్ హై।
శబ్దనిరాలీఆతీఆహాట్ హై ।
ఉలట్ ఘుంగట్ కు దేఖ్ నయన్ సె ।
నామ్ప్రభూకాబోల్ మనసా ॥ఓమన॥
ఆప్ కుఆప్ తో కుచ్ నహిజానే । మాతపితా కాఆజ్ఞ నమానె ।
ఆప్ సతిపతిసుత్ సబ్ జ్ఞాని । మాలిక్ తేరాకౌన్ మనసా ॥ఓమన॥
విష్ణుఈశ్వర్ బ్రిహ్మాకుతూనే । ఘూండరహాతూఉన్ కుదివానె ।
భేదఅజీంవో గురుసెపాకర్ । దేఖుసమర్థుకర్ బోల్ మనసా ॥ఓ॥

24. కీర్తన రా॥ మిశ్రిమ దర్ బార్ తా॥ కేర్వ.

గాఫిల్ మత్ హోమన్ తుజరా। దునియాఘుడిభర్ కతికానా హై।
ప్రార్థనకర్ తూ।ప్రిభూకసదా ।
దునియా సెతో ఏక్ దిన్ జానా హై ॥గా॥
జో దేఖ్ సమర్థు మేఆయా హై । ఓకాయామాయాపాయా హై।
ఓ మోహా మెతుర్థుకుఫసాయా హై ।
దునియాఘుడిభర్ కతికానా హై ॥గా॥
తూకిస్ లియెజగ్ మేఆయా హై। నరనామ్సభోంకుజ తాయా హై
వోహరికా భేద్ నపాయా హై । దునియాఘుడిభర్ కతికానా హై॥
ఏఅంగ్ కుభంగ్ జోకర్ తా హై। లింగాత్మకదరిశన్ కర్ తా హై ।
ఓమర్ నెకెపహె లేమర్ తా హై।దునియాఘుడిభర్ కతికానా హై॥
వో ఈశ్వర్ కాసబ్ లీలా హై । బస్వలింగ్ గురూకా చేలా హై ।
బస్ ఆ వెల కేలా। జా వెల కేలా । దునియాఘుడిభర్ కతికానా హై॥
వో ఏక్ నిరంజన్ నిరాలా హై। రహమానో కరీ మొక్ళపాలా హై।
జగ్ జప్ తెలజీంకామాలా హై। దునియాఘుడిభర్ కతికానా హై॥

25. కీర్తన రా॥ మిశ్రమ దర్బార్ తా॥ కేర్వ.

ఓకృష్ణాబాన్సీ మెమురళిబజా ॥ఓకృష్ణా॥
కృష్ణకన్హయ్యా నందకెలాలా। మోహినిసూరత్ బతా ॥ఓకృష్ణా॥
రేచక్ బాహార్। పూరక్ అందర్। నాభిమెకుంభక్ బతా ॥ఓకృ॥
పూరబ్ పచ్ఛమ్। ఉత్తరదక్షిణ్। త్రివేణిసంగమెలేజా ॥ఓకృ॥
సాంస్ మెప్రాణాయామ్। వోప్రాణాయామమ్।
నిరాస్ సమాధిబనా ॥ఓకృష్ణా॥
పాప్మిటాదే। శ్రీహరికృష్ణా। పావన్ అజీంకుబనా ॥ఓకృష్ణా॥

26. కీర్తన రా॥ కల్యాణి తా॥ దాదర.

బమ్అలక్ కహెకెసాధు। జోగుమ్ హోగయా।
దమ్కుక్యా హోగయా। ఝుట్వోసమ్ హోగయా ॥బమ్॥
ఆంఖ్ బంద్ హోగయె। సాంస్రుక్ నేలగీ।
హాయేసాధుపెదర్దో। అలమ్ హోగయా ॥బమ్॥
శబ్దపృథివీసె లేకర్ వోఆకాశతక్।
ఓంఘుంఘుంకెహీనాదమ్। దమ్ హోగయా ॥బమ్॥
జబ్ హువానాశ్ మైబన్। రహావోప్రభూ।
కామక్రోధమ్తో జల్కర్। భసమ్ హోగయా ॥బమ్॥
అండపిండాండబ్రహ్మాండ। వ్యాపీఅజీం।
తూతూమైమైమెకఝుగ్డా। ఖతమ్ హోగయా ॥బమ్॥

సంపూర్ణము.

కొండా శశిశేఖరయ్యగారి ప్రిమియర్ ముద్రణాలయమున ముద్రింపఁబడియె,
సికింద్రాబాద్.